

**POROČILO O DELU
SLOVENSKEGA INŠTITUTA ZA REVIZIJO
ZA LETO 2006**

Ljubljana, 25. april 2007

POROČILO O DELU slovenskega inštituta za revizijo za LETO 2006

KAZALO

	<u>Stran</u>
Uvodne besede	3
1. Pravni status Inštituta	3
2. Organiziranost Inštituta	3
3. Program dela	4
4. Sestava poročila o delu	4
5. Revidiranje	4
5.1. Izobraževanje	4
5.2. Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog revizorja	5
5.3. Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja	5
5.4. Izdajanje dovoljenj za opravljanje nalog revizorja in pooblaščenega revizorja	6
5.5. Priznavanje tujih nazivov	6
5.6. Izdaja in odvzem dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja oziroma revizorja	6
5.7. Registri revizijskih družb, revizorjev in pooblaščenih revizorjev ter objavljane seznamov	7
Register revizijskih družb	7
Register revizorjev	7
Register pooblaščenih revizorjev	7
Objavljanje seznama revizijskih družb	7
5.8. Dopolnilno izobraževanje revizorjev in pooblaščenih revizorjev	7
5.9. Nadzor nad revizijskimi družbami, pooblaščenimi revizorji in revizorji	7
5.9.1. Opravljanje pregledov poslovanja revizijskih družb ter pregledov opravljanja nalog pooblaščenih revizorjev in revizorjev	9
5.9.2. Opravljeni pregledi poslovanja in opravljanja nalog v letu 2006	10
5.9.3. Ukrepi na podlagi opravljenih nadzorov	10
5.9.4. Nova direktiva o obvezni reviziji	12
5.10. Preostala področja delovanja revizijskega sveta	12
6. Strokovna področja, povezana z revidiranjem	15
6.1. Sekcija preizkušenih računovodij in računovodij	15
6.1.1. Izobraževanje za strokovni naziv preizkušeni računovodja	15
6.1.2. Izobraževanje za strokovni naziv računovodja	16
6.1.3. Register preizkušenih računovodij	17
6.1.4. Register računovodij	17
6.1.5. Dopolnilno izobraževanje preizkušenih računovodij in računovodij	17
6.1.6. 9. letna konferenca računovodij	17
6.1.7. Pojasnila k slovenskim računovodskim standardom 2001 in 2006	18
6.1.8. Novi računovodski standard in kontni okviri	18
6.1.9. Problemska področja računovodstva	18
6.2. Sekcija preizkušenih davčnikov	20
6.2.1. Izobraževanje za strokovni naziv preizkušeni davčnik	20
6.2.2. Register preizkušenih davčnikov	21
6.2.3. Dopolnilno izobraževanje	21
6.2.4. 7. davčna konferenca Slovenskega inštituta za revizijo	21

6.2.5. Problemska področja, povezana z obdavčenjem	21
6.3. Sekcija preizkušenih notranjih revizorjev	22
6.3.1. Izobraževanje za strokovni naziv preizkušeni notranji revizor	22
6.3.2. Register preizkušenih notranjih revizorjev	23
6.3.3. Dopolnilno izobraževanje preizkušenih notranjih revizorjev	23
6.3.4. 9. letna konferenca notranjih revizorjev	24
6.3.5. Problemska področja notranje revizije	24
6.4. Sekcija preizkušenih revizorjev informacijskih sistemov	25
6.4.1. Izobraževanje za preizkušenega revizorja informacijskih sistemov	25
6.4.2. Register preizkušenih revizorjev informacijskih sistemov	25
6.4.3. Dopolnilno izobraževanje preizkušenih revizorjev informacijskih sistemov	26
6.4.4. 14. mednarodna konferenca o revidiranju in kontroli informacijskih sistemov	26
6.4.5. Problemska področja revizije informacijskih sistemov	26
6.5. Sekcija preizkušenih poslovnih finančnikov	27
6.5.1. Izobraževanje za strokovni naziv preizkušeni poslovni finančnik	27
6.5.2. Register preizkušenih poslovnih finančnikov	27
6.5.3. Delovanje sekcije v letu 2006 in problemska področja, s katerimi se je ukvarjala	27
6.6. Sekcija pooblaščenih ocenjevalcev	27
6.6.1. Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti	27
6.6.2. Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti nepremičnin	28
6.6.3. Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti strojev in opreme	29
6.6.4. Register pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti	29
6.6.5. Dopolnilno izobraževanje pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti	30
6.6.6. 9. letna konferenca ocenjevalcev vrednosti	30
6.6.7. Problemska področja ocenjevanja vrednosti	30
6.6.8. Nadzor nad pooblaščenimi ocenjevalci vrednosti	31
7. Druge naloge Inštituta	31
7.1. Izdajateljska dejavnost	31
7.2. Dodatno izobraževanje	32
8. Prostorska in kadrovska problematika	32
8.1. Prostorska problematika	32
9. Revidirani računovodski izkazi	33
10. Sklepna ugotovitev	35

Uvodne besede

Po določbah tretjega odstavka 13. člena zakona o revidiranju (Uradni list RS, št. 11/01 in 118/05-5309; odslej ZRev-1) obravnava Državni zbor Republike Slovenije letno poročilo Slovenskega inštituta za revizijo (odslej Inštitut). Po 10. členu statuta Slovenskega inštituta za revizijo (Uradni list RS, št. 70/01; odslej statut Inštituta) svet Inštituta sprejme letno poročilo, ki ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije. Poročilo o delu sta pred obravnavo na svetu Inštituta obravnavala revizijski svet Inštituta (odslej revizijski svet) in strokovni svet Inštituta (odslej strokovni svet).

Inštitut je letos trinajstič izdelal letno poročilo, tokrat za leto 2006; na ta način poroča o izpolnjevanju z zakonom in statutom Inštituta predpisanih nalog. Na podlagi letnega poročila naj bi bila javnost v najširšem pomenu besede seznanjena z delom Inštituta, ga posredno ocenjevala ter se na ta način tudi seznanila s problemi in težavami, ki so jih pri svojem delu zaznali strokovnjaki, združeni v Inštitutu.

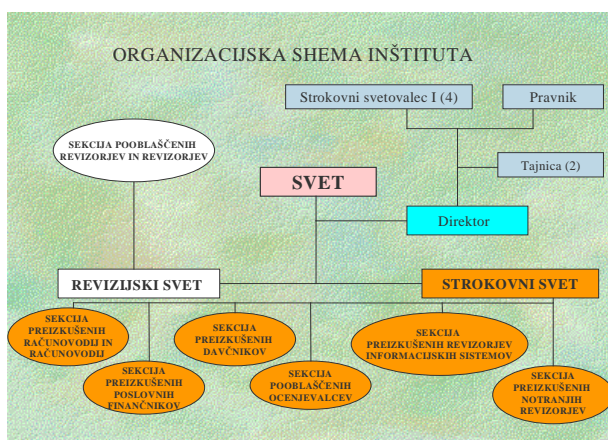
Poročilo o delu je sestavljeno iz podatkov in informacij o dejavnosti posameznih sekcij Inštituta. Podatke in informacije smo, razen v problemskih delih, predstavili brez komentarjev in razlag, saj želimo, da si mnenje o delovanju Inštituta ustvari vsakdo sam. V problemskem delu poročila pa so predstavljena nekatera po mnenju Inštituta najpomembnejša vprašanja in področja, na katera želi Inštitut bralce poročila in javnost posebej opozoriti. Namen poročila torej ni le poročati o opravljenem delu, ampak tudi predstaviti nekatere probleme, s katerimi se je Inštitut ukvarjal pri svojem delu, kakor tudi opozoriti strokovno in drugo javnost na težave in probleme, s katerimi se bo Inštitut lahko srečeval v bližnji prihodnosti.

1. Pravni status Inštituta

Na podlagi 11. člena zakona o revidiranju (Uradni list RS, št. 32/93 in 65/93) je Inštitut ustanovila Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije. Ustanovljen je bil 29. julija 1993 kot zavod in vpisan v sodni register pod številko registrskega vložka 1/24444/00 Ljubljana s sklepom srg 7748/93 dne 9. septembra 1993. Statut Inštituta, ki ga je na podlagi ZRev-1 sprejel svet Inštituta, je objavljen v Uradnem listu RS, št. 70/01.

2. Organiziranost Inštituta

Organiziranost Inštituta se v letu 2006 ni spremenila. Na podlagi ZRev-1 in statuta Inštituta je Inštitut organiziran na način, prikazan v organizacijski shemi:

3. Program dela

Program dela za leto 2006 je po poprejšnji obravnavi strokovnega sveta in revizijskega sveta sprejel svet Inštituta. Z njim so bile začitane temeljne naloge Inštituta v letu 2006. Poleg tistih, ki jih je moral opraviti po ZRev-1, statutu Inštituta in programu dela, pa je opravil še nekatere druge, ki niso bile predvidene. Vsak dan opravlja tudi stalne naloge, povezane s svojim delovanjem.

4. Sestava poročila o delu

Poročilo o delu je vsebinsko sestavljeno iz dveh delov, in sicer iz dela, ki obravnava področje revidiranja, za kar je po ZRev-1 odgovoren revizijski svet, in iz dela, ki obravnava področje računovodenja, poslovnih financ, notranjega revidiranja, revidiranja informacijskih sistemov, davčnega svetovanja in ocenjevanja vrednosti, za kar je odgovoren strokovni svet.

Poročilo o delu za leto 2006 je vsebinsko in oblikovno sestavljeno na enak način kot za pretekla leta, tako da so možne primerjave.

5. Revidiranje

Po ZRev-1 in statutu Inštituta je najpomembnejši organ Inštituta, ki skrbi za strokovnost revizorjev in kakovost opravljanja revizijskih storitev ter ugled revizijske stroke v javnosti, revizijski svet. Revizijski svet ima devet članov, od teh je direktor Inštituta član revizijskega sveta po funkciji, pet članov revizijskega sveta mora imeti dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja in jih imenujejo pooblaščeni revizorji, preostali trije člani, ki so predstavniki zainteresirane javnosti, pa morajo imeti ustrezna strokovna znanja in izkušnje s področja računovodstva in financ ter jih imenuje minister, pristojen za finance, dva na predlog Gospodarske zbornice Slovenije.

5.1. Izobraževanje

Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog revizorja in pooblaščenega revizorja je ena izmed temeljnih nalog Inštituta.

Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog revizorja je po izobraževalnem programu iz leta 1998, ki je bil kasneje tudi dopolnjen in delno spremenjen, razdeljeno na splošni in posebni del. V splošnem delu pridobijo kandidati temeljna znanja iz računovodstva, revizije, poslovnih financ, gospodarskega in davčnega prava ter kvantitativnih metod; iz vseh teh predmetov opravljajo izpit. Poslušajo pa tudi predavanja iz poslovnega komuniciranja (kot dela več izobraževalnih programov). Posebni del izobraževanja je razdeljen na štiri predmete: poslovne finance, davke, računovodstvo in revizijo. Iz vseh teh predmetov morajo kandidati, ki želijo pridobiti strokovna znanja za opravljanje nalog revizorja, opraviti izpite. Izobraževalni program za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja obsega pet predmetov: revizijo, računovodstvo, poslovne finance, organiziranje in vodenje revizije ter davščine. Kandidat, ki pridobiva strokovna znanja za opravljanje nalog revizorja, mora po uspešno opravljenih izpitih izdelati še seminarski nalogi, kandidat, ki pridobiva strokovna znanja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja, pa zaključno delo.

V izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog revizorja se lahko vpišejo kandidati, ki izpolnjujejo pogoje, predpisane v pravilniku o pridobitvi potrdil o strokovnih znanjih za opravljanje nalog revizorja in pooblaščenega revizorja. Kandidati, ki se želijo vpisati v izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog revizorja, morajo imeti univerzitetno izobrazbo, opravljene izpite iz predpisanih fakultetnih predmetov, obvladati morajo slovenski jezik in niso smeli (ne smejo) biti pravnomočno obsojeni za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo. Kandidati, ki se želijo vpisati v izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja, pa morajo imeti univerzitetno izobrazbo, dovoljenje za opravljanje nalog revizorja, obvladati morajo slovenski jezik in niso smeli (ne smejo) biti pravnomočno obsojeni za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo. Razpis za vpis v izobraževanje je bil javno objavljen.

5.2. Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog revizorja

Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog revizorja obsega 153 ur, od teh:

splošni del

revizija	8 ur
računovodstvo	18 ur
poslovne finance	15 ur
gospodarsko in davčno pravo	20 ur
kvantitativne metode	10 ur
<u>poslovno komuniciranje</u>	<u>5 ur</u>
skupaj	76 ur

posebni del

revizija	27 ur
računovodstvo	19 ur
davki	15 ur
<u>poslovne finance</u>	<u>15 ur</u>
skupaj	76 ur

V letu 2006 se je nadaljevalo izobraževanje za kandidate, ki so se vanj vpisali v letu 2005. Naknadno so se v izobraževanje vpisali 3 kandidati, 1 kandidat pa se je prepisal v izobraževanje za pridobitev strokovnega naziva preizkušeni davčnik. Kandidati so tudi v letu 2006 opravljali izpite takoj po končanih predavanjih; izpit iz gospodarskega in davčnega prava je uspešno opravilo 10 kandidatov, izpit iz revizije v okviru splošnega dela pa 14 kandidatov. V okviru posebnega dela izobraževanja je izpit iz revizije takoj po koncu predavanj uspešno opravilo 18 kandidatov, iz računovodstva 15, iz davkov 17 in iz poslovnih financ 21. Poleg tega sta bila tudi 2 redna izpitna roka, in sicer aprila in oktobra iz splošnega dela ter maja in novembra iz posebnega dela.

Na podlagi razpisa se je septembra 2006 v izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog revizorja vpisalo 19 kandidatov; predavanja zanje se bodo končala maja 2007. 1 kandidat je bil oproščen opravljanja izpitov iz poslovnih financ in kvantitativnih metod v okviru splošnega dela izobraževanja. Kandidati so opravljali izpite takoj po končanih predavanjih, torej pred rednima rokoma; izpit iz revizije je opravilo 16 kandidatov, iz kvantitativnih metod 12 ter iz poslovnih financ 9. Izpite iz preostalih predmetov kandidati opravljajo v letu 2007.

Za uspešno dokončanje izobraževanja ter pridobitev potrdila o strokovnem znanju za opravljanje nalog revizorja mora kandidat po uspešno opravljenih izpiti izdelati še seminarski nalogi s področja preizkušanja notranjih kontrol v gospodarski družbi in preizkušanja podatkov na izbranem področju. V letu 2006 je zagovore seminarskih nalog uspešno opravilo 29 kandidatov (od teh je bil 1 kandidat vpisan v izobraževanje v letu 1999, 2 kandidata v letu 2000, 1 kandidat v letu 2001, 9 kandidatov v letu 2002, 10 kandidatov v letu 2003, 5 kandidatov v letu 2004 in 1 kandidat v letu 2005); 2 izmed njih v letu 2006 še nista oddala popravljenih seminarskih nalog, so pa popravljene seminarske naloge oddali vsi 4 kandidati, ki so opravili zagovore v letu 2005.

5.3. Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja

Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja obsega 114 ur, od teh:

revizija	28 ur
računovodstvo	30 ur
poslovne finance	26 ur
organiziranje in vodenje revizije	14 ur
<u>davščine</u>	<u>16 ur</u>
skupaj	114 ur

Na podlagi razpisa se je septembra 2006 v izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja vpisalo 20 kandidatov. 1 kandidat je bil oproščen izpita iz davščin, 2 pa delno izpita iz poslovnih financ. Kandidati so opravljali izpite takoj po končanih predavanjih, torej pred rednima rokoma: izpit iz davščin 5 kandidatov, iz revizije pa 3 kandidati. Izpite iz preostalih predmetov kandidati opravljajo v letu 2007.

Za uspešno dokončanje izobraževanja ter pridobitev potrdila o strokovnem znanju za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja mora kandidat po uspešno opravljenih izpiti izdelati zaključno delo o celoviti reviziji večje in sestavljene gospodarske družbe. V letu 2006 je zaključno delo uspešno zagovarjalo 7 kandidatov (po 1 kandidat je bil v izobraževanje vpisan v letu 1999 in 2002, preostalih 5 kandidatov pa v letu 2004).

5.4. Izdajanje dovoljenj za opravljanje nalog revizorja in pooblaščenega revizorja

Pogoji za pridobitev dovoljenj za opravljanje nalog revizorja in pooblaščenega revizorja so univerzitetna izobrazba, uspešno opravljen preizkus strokovnih znanj za posamezen naziv, dejstvo, da oseba ni (bila) pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo, in dejstvo, da oseba obvlada slovenski jezik; za pridobitev naziva revizor mora imeti najmanj dve leti delovnih izkušenj na področju revidiranja oziroma notranjega revidiranja, za pridobitev naziva pooblaščen revizor pa najmanj pet let delovnih izkušenj, od teh najmanj tri leta pri opravljanju revidiranja, šteto po pridobitvi dovoljenja za opravljanje nalog revizorja. Oseba, ki izpolnjuje ustrezne pogoje, lahko zaprosi za izdajo dovoljenja za opravljanje nalog revizorja oziroma pooblaščenega revizorja. Dovoljenje za opravljanje nalog je v letu 2006 pridobilo 14 pooblaščenih revizorjev in 25 revizorjev.

ZRev-1 določa, da velja dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja oziroma revizorja dve leti od izdaje. Veljavnost dovoljenja se podaljša vsakič za dve leti, če imetnik dovoljenja opravi dodatno strokovno izobraževanje po programu, ki ga določi Inštitut. V letu 2006 je dovoljenje za opravljanje nalog poteklo 9 pooblaščenim revizorjem, 8 je bilo dovoljenje podaljšano za dve leti. Prav tako je poteklo dovoljenje tudi 13 revizorjem; 9, ki so zaprosili za njegovo podaljšanje, smo ga podaljšali za dve leti. Prav tako je dovoljenje prenehalo tudi 10 revizorjem, ki so pridobili dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja.

5.5. Priznavanje tujih nazivov

V letu 2006 ni bil nostrificiran noben v tujini pridobljen naziv.

5.6. Izdaja in odvzem dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja oziroma revizorja

ZRev-1 določa, da Inštitut odvzame dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja oziroma revizorja, če je bilo pridobljeno z navedbo neresničnih podatkov ali če je bila oseba pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo. Prav tako lahko Inštitut odvzame dovoljenje, če pooblaščen revizor oziroma revizor pri izvajanju nalog revidiranja krši določbe o prepovedi opravljanja nalog revidiranja v posamezni pravni osebi, v kateri ima sam naložbe ali s katero je drugače povezan in bi zaradi te povezave lahko obstajal dvom glede neodvisnosti in nepristranskosti revidiranja, če krši pravila revidiranja in je zaradi te

kršitve poročilo o revidiranju pomanjkljivo oziroma zavajajoče, če krši določbo o dolžnosti varovanja zaupnih podatkov ali če ponavljajoče se krši druge določbe ZRev-1 ali drugih zakonov in predpisov, ki urejajo revidiranje pravnih oseb, oziroma pravila revidiranja. V vseh teh primerih je možen tudi pogojen odvzem dovoljenja. V letu 2006 ni bilo odvzeto nobeno dovoljenje.

5.7. Registri revizijskih družb, revizorjev in pooblaščenih revizorjev ter objavljanje seznamov

Inštitut vodi v skladu z ZRev-1 register revizijskih družb in samostojnih revizorjev ter register pooblaščenih revizorjev in revizorjev. Vodi ju računalniško in ju sprti dopolnjuje.

Register revizijskih družb

V register revizijskih družb z dovoljenjem za opravljanje dejavnosti revidiranja je bilo na dan 31. decembra 2006 vpisanih 48 revizijskih družb. Ena revizijska družba je vložila zahtevo za izbris iz registra revizijskih družb, na podlagi katere je bila tudi izbrisana. V letu 2006 sta bili v register revizijskih družb na novo vpisani 2 revizijski družbi.

Register revizorjev

V register oseb z dovoljenjem za opravljanje nalog revizorja sta bila na dan 31. decembra 2006 vpisana 102 revizorja.

Register pooblaščenih revizorjev

V register oseb z dovoljenjem za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja je bilo na dan 31. decembra 2006 vpisanih 197 pooblaščenih revizorjev.

Objavljanje seznama revizijskih družb

Statut Inštituta določa, da mora Inštitut vsako leto objaviti seznam revizijskih družb, vpisanih v register pri Inštitutu. V letu 2006 je Inštitut objavil seznam revizijskih družb, vpisanih v register, v vseh desetih zvezkih Revizorja in na domači spletni strani. Seznam revizijskih družb, vpisanih v register pri Inštitutu, pa je bil predan vsem, ki so se zanj zanimali.

5.8. Dopolnilno izobraževanje revizorjev in pooblaščenih revizorjev

ZRev-1 določa, da se veljavnost dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja oziroma revizorja podaljša vsakič za dve leti, če imetnik dovoljenja opravi dodatno strokovno izobraževanje po programu, ki ga določi Inštitut. Večino seminarjev za to dodatno izobraževanje priredi Inštitut. V letu 2006 smo tako izvedli

- seminar Novosti pri revidiranju in poročanju na podlagi mednarodnih standardov revidiranja in
- 10. jesenski strokovni posvet revizorjev.

5.9. Nadzor nad revizijskimi družbami, pooblaščenimi revizorji in revizorji

V okviru Inštituta opravlja nadzor nad revidiranjem na podlagi 3., 12. in 18. člena ZRev-1 ter 5. člena statuta Inštituta revizijski svet. Čeprav je nadzor nad revizijskimi družbami, pooblaščenimi

revizorji in revizorji res področje, ki mu revizijski svet nameni največ svojega časa, pa je dejansko velik del nadzora nad revidiranjem vpet v sistem zagotavljanja kakovosti pri Inštitutu.

Če izhajamo smiselno iz osnovne opredelitve sistema zagotavljanja kakovosti, kot je zapisana v mednarodnem standardu obvladovanja kakovosti, je to sistem, oblikovan tako, da zagotavlja sprejemljivo zagotovilo, da revizijska družba in njeno osebje spoštujejo pravila revidiranja, zakone in druge predpise ter so poročila, ki jih izdajajo revizijske družbe in pooblaščen revizorji, primerna okoliščinam. Sistem zagotavljanja kakovosti torej že po svoji osnovni opredelitvi ni zgolj ugotavljanje, ali je revizijska dokumentacija, ki jo je pri revidiranju računovodskih izkazov zbral posamezni pooblaščen revizor, zadostna in ustrezna, da podpira izraženo revizorjevo mnenje.

Tako opredeljen sistem zagotavljanja kakovosti obsega pri Inštitutu tale področja:

- preverjanje, ali oseba, ki pri Inštitutu zaprosi za izdajo dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja, izpolnjuje pogoje iz 30. člena ZRev-1 (ima univerzitetno izobrazbo, ima ustrezne delovne izkušnje, je opravila preizkus strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja, ni bila pravnomočno obsojena na kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo in obvlada slovenski jezik);
- preverjanje, ali oseba, ki pri Inštitutu zaprosi za izdajo dovoljenja za opravljanje nalog revizorja, izpolnjuje pogoje iz 31. člena (ima univerzitetno izobrazbo, ima ustrezne delovne izkušnje, je opravila preizkus strokovnih znanj za opravljanje nalog revizorja, ni bila pravnomočno obsojena na kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo, obvlada slovenski jezik);
- preverjanje in sprotno spremljanje, ali oseba, ki je zaprosila za podaljšanje veljavnosti dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja ali revizorja, izpolnjuje pogoje za to podaljšanje, kar pomeni, da je treba (tudi na podlagi lastne kontrolne evidence) ugotoviti, ali je oseba opravila program dodatnega strokovnega izobraževanja;
- preverjanje, ali (revizijska) družba, ki pri Inštitutu zaprosi za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev revidiranja, izpolnjuje pogoje za takšno dejavnost (ali ima ustrezen statut, akt o ustanovitvi ali družbeno pogodbo, ali njeni lastniki ustrezajo zakonskim okvirom lastništva revizijske družbe, ali je družba kadrovsko, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve revidiranja, kar pomeni, da ima ustrezno opremljene in zavarovane poslovne prostore, ustrezno število zaposlenih z najmanj enim pooblaščenim revizorjem in druge ustrezne pogoje poslovanja);
- preverjanje, ali revizijske družbe delujejo v skladu z ZRev-1, in sicer s pregledovanjem dokumentacije, ki so jo revizijske družbe po ZRev-1 dolžne najmanj enkrat letno posredovati Inštitutu in ki mora vsebovati informacije o:
 - spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register,
 - sklicu skupščine in vseh sklepov, sprejetih na skupščini,
 - imetnikih delnic revizijske družbe ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev,
 - naložbah, na podlagi katerih je revizijska družba posredno ali neposredno pridobila kvalificirani delež v drugi pravni osebi, in o vsaki nadaljnji naložbi v to pravno osebo,
 - spremembah statuta oziroma družbene pogodbe in vseh drugih aktov revizijske družbe (na primer pravilnika o varovanju poslovne skrivnosti, pravilnika o organiziranosti),
 - spremembah pogodbe o sodelovanju z drugo revizijsko družbo oziroma o podpisu nove pogodbe o sodelovanju z drugo revizijsko družbo,
 - vseh pogodbah o revidiranju računovodskih izkazov, ki jih je revizijska družba sklenila z naročniki za revidiranje računovodskih izkazov preteklega obračunskega obdobja,
 - načinu izračuna zavarovalne vsote za zavarovanje revizorjeve odgovornosti po 47. členu ZRev-1 in zavarovanju revizorjeve odgovornosti (kopija zavarovalne police in dokazila o plačilu zavarovalne premije),
 - zaposlenih;

³"Mednarodni računovodski standardi poročanja so standardi, ki so kot mednarodni standardi določeni z Uredbo 1606/2002/EE in Uredbo 1725/2002/ES" – določba 7. točke četrtega odstavka 51. člena ZGD.

- vodenje registra revizijskih družb, pooblaščenih revizorjev in revizorjev;
- opravljanje pregledov poslovanja revizijskih družb ter pregledov opravljanja nalog pooblaščenih revizorjev in revizorjev na podlagi sprejetega letnega načrta opravljanja nadzorov (glejte točko 5.9.1.).

Šele na podlagi navedenih predhodno opravljenih nalog strokovnih služb Inštituta lahko revizijski svet učinkovito opravlja svojo funkcijo na področju nadzora, kot mu jo nalaga 18. člen ZRev-1, in sicer:

- odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj za opravljanje dejavnosti revidiranja ter nalog pooblaščenega revizorja in revizorja ter
- s pregledom obsežnih zapisnikov o opravljenih pregledih poslovanja revizijskih družb ter pregledih opravljanja nalog pooblaščenih revizorjev opravlja nadzor nad revidiranjem in v tem okviru izreka tudi disciplinske ukrepe.

V okviru pristojnosti, ki jih ima revizijski svet, zastopa Inštitut v postopkih izvajanja javnih pooblastil predsednik revizijskega sveta.

5.9.1. Opravljanje pregledov poslovanja revizijskih družb ter pregledov opravljanja nalog pooblaščenih revizorjev in revizorjev

Način opravljanja pregledov poslovanja revizijskih družb ter pregledov opravljanja nalog pooblaščenih revizorjev in revizorjev zelo podrobno ureja ZRev-1, revizijski svet pa je v posebnem poslovniku³ določil tudi interna pravila ravnanja pri opravljanju pregledov.

Preglede poslovanja revizijskih družb opravlja Inštitut v prostorih teh družb praviloma v obdobju september–marec (odslej obdobje opravljanja nadzorov) na podlagi načrta, ki ga potrdi revizijski svet. V okviru nadzora nad revizijskimi družbami opravi Inštitut tudi neposredni nadzor nad vsemi pooblaščenimi revizorji v revizijski družbi, tako da pri opravljanju nadzora s pregledom celotne revizijske dokumentacije, ki se nanaša na opravljeno revizijo računovodskih izkazov najmanj 1 naročnika za eno od obračunskih obdobj, preteklih od zadnjega opravljenega nadzora, preveri kakovost dela vsakega posameznega pooblaščenega revizorja, ki je odgovoren za izdano poročilo o računovodskih izkazih.

Nadzor nad revizorji opravi Inštitut posredno prek preverjanja kakovosti dela posameznih pooblaščenih revizorjev, ki so odgovorni za delo svojih revizijskih skupin, sestavljenih iz revizorjev in drugih zaposlenih na področju revidiranja.

Pri izbiri vzorca naročnikov, za katere se v postopku nadzora pregleda revizijska dokumentacija, se poleg pooblaščenih revizorjev praviloma upoštevajo še:

- pomembnost (velikost in organizacijska oblika, uvrščenost vrednostnih papirjev naročnika na organizirani trg vrednostnih papirjev, javni interes) naročnikov revizijske družbe,
- enakomernost zаетja gospodarskih panog,
- enakomernost zаетja naročnikov po regijah,
- spoštovanje etičnih načel (kodeksa etike poklicnih računovodskih strokovnjakov, ki ga je izdalo Mednarodno združenje računovodskih strokovnjakov, in slovenskega kodeksa poklicne etike zunanjih revizorjev) in
- izvajanje notranjega nadzora nad kakovostjo delovanja revizijske družbe v skladu z mednarodnim standardom revidiranja (odslej MSR) 220 (Obvladovanje kakovosti revizijskega dela).

Praviloma opravlja Inštitut nadzor po uradni dolžnosti tako, da je vsaka revizijska družba, ki revidira večje število podjetij (najmanj 3), katerih vrednostni papirji so predmet trgovanja na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, pregledana najmanj enkrat v 3 letih, vse druge revizijske družbe pa najmanj enkrat v 5 letih.

Poleg tega se nadzor lahko opravi na pobudo osebe, ki pisno izrazi upravičen dvom, da revizijska družba računovodskih izkazov ni revidirala v skladu s pravili revidiranja. V tem primeru se opravi nadzor praviloma v prvem obdobju opravljanja nadzorov po tem, ko revizijski svet presodi, da je dvom o kakovosti dela revizijske družbe upravičen. Presoja revizijskega sveta o nadzorih na podlagi pisnih zahtev temelji na utemeljitvah oziroma dokumentaciji, ki je priložena pobudi za

opravljanje nadzora, pri čemer mora biti iz te dokumentacije jasno razvidno, na kakšen način je revizijska družba domnevno kršila pravila revidiranja. Če iz dokumentacije to ni razvidno, pošlje Inštitut pobudniku za nadzor poziv za dopolnitev zahteve. Če pobudnik zahtevo ustrezno dopolni, se nadzor opravi v prvem naslednjem obdobju opravljanja nadzorov.

Revizijski svet pooblasti ustrezno osebo (z izpitom po zakonu o splošnem upravnem postopku) za vodenje postopka nadzora po zakonu.

Vsak izvajalec nadzora mora za področje nadziranega delovanja revizijske družbe oziroma za pooblaščenega revizorja ali revizorja, ki ga je pregledoval, sestaviti zapisnik, v katerem podrobno opiše nepravilnosti, ki jih je ugotovil v postopku izvajanja nadzora nad revizijsko družbo, pooblaščenim revizorjem ali revizorjem, ter ga po potrebi (po presoji izvajalca nadzora) podpreti s kopijami listin revizijske družbe, ki jih je pridobil pri opravljanju nadzora. Seznam listin, katerih kopije pridobi izvajalec nadzora pri opravljanju nadzora, je priloga zapisnika.

Zapisniki vseh izvajalcev nadzora (tudi tistih, ki so nadzirali posamezne pooblaščenec revizorje) so sestavni del skupnega zapisnika o opravljenem nadzoru nad revizijsko družbo.

Skupni zapisnik o opravljenem nadzoru nad revizijsko družbo predloži Inštitut revizijski družbi, posamezne zapisnike pa tudi nadziranim pooblaščenim revizorjem najkasneje v 8 dneh po opravljenem nadzoru s pozivom, da v roku, ki ga določi Inštitut (običajno 15 dni), predložijo pisne pripombe. O morebitnih ukrepih na podlagi zapisnika in pripomb k zapisniku odloča revizijski svet.

Zaradi kršitve pravil revidiranja se pooblaščenemu revizorju ali revizorju lahko izreče opomin ali pa se mu odvzame dovoljenje za opravljanje nalog revidiranja.

Revizijski družbi se v primeru kršitve pravil revidiranja z odredbo naloži, da ugotovljene kršitve odpravi. Če tega ne stori, je možno odrediti dodatne ukrepe, v primerih hujših kršitev pravil revidiranja pa tudi revizijski družbi odvzeti dovoljenje.

5.9.2. Opravljeni pregledi poslovanja in opravljanja nalog v letu 2006

Inštitut je v letu 2006 opravljal nadzor na podlagi

- načrta opravljanja nadzorov v obdobju september 2005 – marec 2006, ki ga je revizijski svet potrdil na 40. redni seji 1. septembra 2005 in
- načrta opravljanja nadzorov v obdobju september 2006 – marec 2007, ki ga je revizijski svet potrdil na 10. redni seji 6. septembra 2006.

Na podlagi načrta opravljanja nadzorov v obdobju september 2005 – marec 2006 je Inštitut v letu 2006 opravil nadzor nad 4 revizijskimi družbami in v njihovem okviru nad 14 pooblaščenimi revizorji.

Na podlagi načrta opravljanja nadzorov v obdobju september 2006 – marec 2007 je Inštitut v letu 2006 opravil nadzor nad 6 revizijskimi družbami in v njihovem okviru nad 10 pooblaščenimi revizorji.

Podatki o opravljenih nadzorih so prikazani v tabeli 1.

Tabela 1

	Stanje 31. 12. 2006	Nadzirani v letu 2006	Delež nadziranih
Revizijske družbe	48	10	21 %
Pooblaščenim revizorji	197	24	12 %
Ocenjeno število aktivnih pooblaščenih revizorjev	130	24	18 %

5.9.3. Ukrepi na podlagi opravljenih nadzorov

Iz naslova opravljenih nadzorov je revizijski svet v letu 2006 izrekel 3 opomine pooblaščenim revizorjem. Pritožbe zoper izrečeni ukrep niso bile vložene, zato so vsi 3 opomini pravnomočni.

7 revizijskim družbam je bila v letu 2006 izdana odredba o odpravi kršitev, in sicer 4 revizijskim družbam na podlagi opravljenega pregleda poslovanja, 3 revizijskim družbam pa na podlagi pregleda dostavljene dokumentacije. Do konca leta 2006 je 5 revizijskih družb ugotovljene kršitve že odpravilo.

Od vloženih tožb proti Inštitutu (1 tožba v letu 2003 in 3 tožbe v letu 2004), so bile v 3 primerih tožbe razsojene v korist Inštituta, v 1 primeru pa je bila odločba Inštituta odpravljena, zadeva pa vrnjena Inštitutu v ponovni postopek.

Sicer pa je na podlagi opravljenih nadzorov Inštitut izrekal ukrepe po ZRev-1 že od leta 2003.

Pregled vseh izrečenih ukrepov na podlagi ZRev-1 prikazuje tabela 2.

Tabela 2: Ukrepi, izrečeni revizijskim družbam in pooblaščenim revizorjem na podlagi ZRev-1 v obdobju 2003–2006.

	Leto 2003	Leto 2004	Leto 2005	Leto 2006	Skupaj
Pooblašчени revizorji					
opomini	9	6	2	3	20
– pravnomočni	9	6	1	3	19
– tožbe na Vrhovnem sodišču RS	–	–	1	–	1
odvzem (pravnomočen)	1	–	–	–	1
Revizijske družbe					
– odredbe o odpravi kršitev	4	3	10	7	24*

*2 odredbi o odpravi kršitev sta bili izdani na podlagi ZRev-1 že pred letom 2003, in sicer 1 v letu 2001 in 1 v letu 2002.

Pomembnejše nepravilnosti, zaradi katerih so bili pooblaščenim revizorjem izrečeni ukrepi nadzora v letu 2006, so:

1. Pooblašчени revizor pri revidiranju računovodskih izkazov ni opravil zadostnih in ustreznih revizijskih postopkov v zvezi s preverjanjem začetnega evidentiranja, obstoja in vrednotenja lastnih delnic, dobrega imena in z njim povezanih stroškov amortizacije, kratkoročno odloženih prihodkov ter kratkoročnih terjatev iz poslovanja, zaradi česar je dvomljiva velikost izkazanega poslovnega izida. Opustitev takega preverjanja pomeni kršitev 2. in 12. odstavka mednarodnega standarda revidiranja (MSR) 500: (Revizijski dokazi) ter 14. in 27. odstavka MSR 700 (Revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih).
2. Pooblašчени revizor v revizijsko dokumentacijo v zvezi z zalogami ni zapisal, kakšne revizijske postopke v zvezi s prisotnostjo pri štetju zalog je opravil ter kakšni so bili sklepi, zasnovani na opravljenih revizijskih postopkih in pridobljenih revizijskih dokazih, zato je kršil 5. odstavek MSR 501 (Revizijski dokazi – dodatni napotki za posamezne postavke), po katerem mora revizor, če so zaloge bistvene za računovodske izkaze, pridobiti zadostne in ustrezne revizijske dokaze o obstoju in stanju zalog s prisotnostjo pri njih štetju, razen če to ni možno.
3. Iz revizijske dokumentacije ni bilo razvidno, da so bili opravljeni kakršnikoli postopki v zvezi z začetnimi saldi, kar ni v skladu z 2. odstavkom MSR 510 (Začetni revizijski posli – začetni saldi), ki določa, da mora revizor pridobiti zadostne in ustrezne revizijske dokaze, da začetni saldi ne vsebujejo napačnih navedb, ki bi bistveno vplivale na računovodske izkaze; da so končni saldi prejšnjega obdobja pravilno preneseni v obravnavano obdobje in po potrebi popravljeni ter da se ustrezne računovodske usmeritve dosledno uporabljajo ali da se spremembe računovodskih usmeritev pravilno upoštevajo in ustrezno razkrivajo.
4. Pooblašчени revizor v zvezi s pravilnostjo vrednotenja opredmetenih osnovnih sredstev ni opravil nobenih preveritev, temveč se je zanesel na izjavo v pismu poslovodstvu, kar ni skladno z 2. odstavkom MSR 500 (Revizijski dokazi) ter s 4. in 6. odstavkom MSR 580 (Ravnateljске predstavitev), ki določata, da je pisna predstavitev le dodaten revizijski dokaz k drugim revizijskim dokazom, kar pomeni, da mora revizor za vse zadeve, ki so pomembne za računovodske izkaze, zbrati podkrepitvene revizijske dokaze in presoditi, ali so poslovodske predstavitev videti utemeljene in v skladu z drugimi zbranimi revizijskimi dokazi.

5. Pooblaščen revizor je v svojem poročilu izrazil mnenje za bilanco stanja in izkaz finančnega izida, ne pa tudi za izkaz poslovnega izida in izkaz gibanja kapitala; obenem v mnenju ni navedel skladnosti računovodskih izkazov z opredeljenim okvirom računovodskega poročanja, kar ni v skladu s 4. in 17. odstavkom MSR 700 (Revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih).

V vseh navedenih primerih ugotovljenih kršitev so bile kršene tudi določbe MSR 230 (Dokumentacija), ki zahteva, da revizor dokumentira zadeve, ki so pomembne za dokazovanje v podporo revizijskemu mnenju in za dokazovanje, da je bila revizija opravljena v skladu z MSR.

5.9.4. Nova direktiva o obvezni reviziji

Kot je navedeno v poročilu za leto 2005, je Inštitut v povezavi z opravljanjem nadzora nad revizijskimi družbami in pooblaščenimi revizorji že v letu 2005 podrobneje proučil, v kakšni meri zakonsko predpisan nadzor v Sloveniji ustreza sodilom (tedaj še predlagane, v letu 2006 pa že sprejete) *Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS* (Uradni list EU, št. L 157). Že tedaj je bilo ugotovljeno, da opravljanje nadzora nad revizijskimi družbami in pooblaščenimi revizorji v Sloveniji zadošča vsem zahtevam nove direktive (členi 29 do 31) z eno izjemo. Sistem zagotavljanja kakovosti je v Sloveniji le delno predmet javnega nadzora, in sicer prek treh zunanjih članov revizijskega sveta, kar pa ne zadošča sodilom, ki jih postavlja direktiva. Ta namreč predvideva, da bi morale večino v organu javnega nadzora predstavljati osebe, ki niso aktivni revizorji ter imajo ustrezna znanja in izkušnje na področju revidiranja. Zgolj slučajno so sicer trenutna večina v revizijskem svetu (pet od devetih) neaktivni revizorji, kar pa seveda ne pomeni, da je predpisana sestava revizijskega sveta skladna z zahtevami direktive. Zato je v povezavi s pripravo prenovljenega zakona o revidiranju glavna naloga, da na podlagi primerljivih rešitev v drugih evropskih državah v zakonskih izhodiščih upoštevamo temeljna načela, ki bi jih moral izpolnjevati sistem javnega nadzora nad revizijsko stroko. Takšne ugotovitve podpira tudi primerjalna študija, ki je bila na strokovni ravni za 29 evropskih držav, vključno z vsemi državami članicami EU, objavljena decembra 2006 (<http://www.fee.be/fileupload/upload/Quality%20Assurance%20Arrangements%20Across%20Europe%200612181200761426.pdf>). Študija poudarja, da je treba v javni nadzor resnično vključiti celotno zainteresirano javnost, od najširše zainteresiranih oseb, kot so kupci, dobavitelji, odjemalci in posojilodajalci revidiranih pravnih oseb, prek regulatorjev do delničarjev revidiranih pravnih oseb in predstavnikov revizijske stroke.

5.10. Preostala področja delovanja revizijskega sveta

Najbolj dejaven organ Inštituta v letu 2006 je bil revizijski svet; imel je 11. rednih sej, ki so v povprečju trajale po 3 ure. Na svojih sejah, na katerih je bilo navzočih poprečno prisotnih 8 članov, od 9, in 4 strokovni delavci Inštituta, se je pretežno ukvarjal z nadzorom nad revizijskimi družbami in pooblaščenimi revizorji. Če izhajamo iz besedila 18. člena ZRev-1, so naloge revizijskega sveta, ki sodijo na področje nadzora v širšem smislu (kot je predstavljeno v prejšnjem poglavju), tele:

- odločanje o izdaji in odvzemu dovoljenj za opravljanje dejavnosti revidiranja ter za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja in revizorja,
- opravljanje nadzora nad revidiranjem in
- določanje pogojev za pridobitev potrdila o strokovnih znanjih za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja in revizorja.

Zakonsko določene naloge opravlja revizijski svet na svojih sejah tako, da:

- po razpravi in pregledu predložene dokumentacije izdaja odločbe, povezane z registracijo revizorjev in revizijskih družb;
- pregleduje zapisnike o pregledu poslovanja revizijskih družb in zapisnike o pregledu opravljanja nalog pooblaščenih revizorjev ter pripombe nanje;
- na podlagi pregledanih zapisnikov in pripomb nanje:
 - daje revizijskim družbam in pooblaščenim revizorjem priporočila za odpravo nepravilnosti

- oziroma (v primeru hujših kršitev pravil revidiranja)
- daje Inštitutu priporočila za izdajo odredb za odpravo kršitev revizijskih družb in
 - izdaja odločbe, s katerimi začena postopke za izrek opomina oziroma odvzem dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja;
 - obravnava izjave in listinske dokaze, ki jih Inštitutu v zakonskem roku lahko posredujejo pooblašчени revizorji, zoper katere je bil začet postopek izreka opomina oziroma postopek odvzema dovoljenja za opravljanje nalog revidiranja ter
 - ustavi začeti postopek za izrek ukrepa, če je izjava s priloženimi listinskimi dokazi zadostna in ustrezna, ali
 - izda odločbo o izrečenem ukrepu, če pooblaščenemu revizorju z izjavo ne uspe zavreči kršitve pravil revidiranja;
 - obravnava vse pisne pripombe h kakovosti dela pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb ter na podlagi pregleda razpoložljive dokumentacije in dokumentacije, ki mu jo na zahtevo predloži revizijska družba ali pooblaščen revizor, presoja o njihovi upravičenosti:
 - če so pripombe upravičene, uvrsti revizijsko družbo in pooblaščenega revizorja, ki je odgovoren za opravljeno delo, v načrt opravljenih nadzorov;
 - če pripombe po presoji revizijskega sveta niso upravičene oziroma za njihovo upravičenost nima ustreznih dokazov, obvesti o tem pošiljatelja.

Ne glede na svoje obsežno delo na področju nadzora pa je revizijski svet leta 2006 kar nekaj časa namenil tudi preostalim področjem, za katera je zadolžen po ZRev-1. Po zakonu namreč sprejema tudi standarde in druga pravila revidiranja ter opravlja druge strokovne naloge, povezane z razvojem revizijske stroke.

3. redna seja (12. januar 2006)

Poleg opravljanja nalog, povezanih z nadzorom, je na januarski seji revizijski svet na podlagi zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje obravnaval vzorce tabel in vprašalnikov za uporabo pri revizijskem pregledu letnih poročil družb za upravljanje in investicijskih skladov za leto 2005. Ker k njim ni imel pomembnejših pripomb, je Agenciji za trg vrednostnih papirjev predlagal, da predložene vzorce potrdi.

Na isti seji je revizijski svet razpravljal tudi o vsebini kodeksa upravljanja javnih delniških družb in o vabilu Ljubljanske borze, d. d., Ljubljana, Združenja članov nadzornih svetov in Združenja Manager k podpisu izjave o pristopu h kodeksu. Člani revizijskega sveta so bili soglasni, da Inštitut pristopi h kodeksu upravljanja javnih delniških družb. Obenem so predlagali, da se pri prvi spremembi in dopolnitvi kodeksa naloge revizijske komisije navedejo tako, da ne posegajo v obveznosti zunanjega revizorja, ki jih mora ta izpolnjevati v skladu z MSR.

Člani revizijskega sveta so predlagali, da se zaradi zagotavljanja večje kakovosti revizijskih storitev sestanejo direktorji revizijskih družb in na skupnem sestanku obravnavajo:

- aktualne probleme revizijske stroke;
- cene revizijskih storitev;
- najpomembnejše ugotovljene nepravilnosti pri izvajanju nadzora;
- ocenjevanje pomembnosti pri revidiranju računovodskih izkazov;
- prevzem posla med revizijskimi družbami;
- revizijsko obravnavanje neporavnanih zapadlih obveznosti po zakonu o finančnem poslovanju;
- zagotavljanje neodvisnosti pri opravljanju sorodnih storitev.

4. redna seja (7. februar 2006)

Na februarski seji je revizijski svet poleg opravljanja nadzora obravnaval tudi osnutek prevoda direktive o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze. Glede na to, da je besedilo te direktive strokovno zahtevno, ga članom revizijskega sveta ni uspelo podrobno tehnično obdelati in do seje posredovati pripomb, bili pa so soglasni, da je prevod opravljen na zelo nizki strokovni in jezikovni ravni. Po razpravi so soglasno sprejeli sklep, da je osnutek prevoda

direktive strokovno in jezikovno slab, nedosleden glede prevajanja angleških izrazov *shall*, *should*, *may* in *must*, v določenih delih pa celo vsebinsko napačen. Po sklepu revizijskega sveta so bile pripombe, ki jih je na opravljen prevod pripravil Inštitut, posredovane Ministrstvu na finance.

5. redna seja (10. marca 2006)

Na marčevski seji se je revizijski svet, poleg tega, da je obravnaval nadzor, na pobudo ene od revizijskih družb seznanil s predlogom novega Sklepa o najmanjšem obsegu ter vsebini revizorjevega pregleda in revizorjevega poročila v bankah in po razpravi sklenil, da pozove Banko Slovenije, da Inštitut in Banka Slovenije na skupnem sestanku uskladita svoje predloge o najmanjšem obsegu ter vsebini revizorjevega pregleda in revizorjevega poročila, ki sta opredeljena z omenjenim sklepom.

6. redna seja (6. aprila 2006)

Na aprilski seji je revizijski svet, poleg tega, da je obravnaval nadzor, posvetil precej časa poročilu o delu sekcije pooblaščenih revizorjev in revizorjev za leto 2005 ter programu dela sekcije pooblaščenih revizorjev in revizorjev za leto 2006.

7. redna seja (11. maja 2006)

Majska seja je bila namenjena obravnavanju nadzora, poleg tega pa tudi obravnavanju razpisa izobraževanja za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog revizorja in pooblaščenega revizorja.

8. redna seja (8. junija 2006) in 9. redna seja (5. julija 2006)

Na 8. in 9. redni seji se je revizijski svet posvetil obravnavanju nadzora, poleg tega pa tudi obširnimi pripravami na jesensko strokovno srečanje revizorjev v Radencih, ter pripravil program z aktualnimi in pestrimi temami, ki so pokrivala:

- aktualne probleme revizijske stroke v povezavi s predvideno prenovo zakona o revidiranju;
- neposreden in posreden vpliv ZGD-1 na vsebinske spremembe, ki so predmet revidiranja, in na način revizorjevega poročanja (vključno z določanjem pomembnosti, razkritji, vrednotenjem in vrstami revizorjevih poročil);
- probleme pri prehodu na slovenske računovodske standarde 2006 in MSRP ter njihovi uporabi;
- probleme vrednotenja vrednostnih papirjev in posojil po MSRP;
- pomen diskontiranja pri sodobnih računovodskih rešitvah;
- efektivno obrestno mero;
- novosti v ZGD-1, ki so posledica uskladitve z evropskim pravnim redom.

Predlagane teme so dobile svojo potrditev v številu udeležencev; teh je bilo kar 164, kar je v današnji izobraževalni konkurenci vse prej kot zanemarljivo število.

10. redna seja (6. september 2006)

Na septembrski seji je revizijski svet tako kot vsako leto podrobno razpravljal o načrtu opravljanja nadzorov v obdobju september 2006 – marec 2007.

11. redna seja (5. oktober 2006)

Oktobrska seja je bila namenjena obravnavanju sklepov sestanka direktorjev revizijskih družb 14. septembra 2006 v Radencih in obravnavanju opravljanja nadzora. Po razpravi so člani revizijskega sveta sklenili, da bodo zaradi zagotavljanja večje kakovosti revizijskih storitev pravilnik o priznanju dodatnega izobraževanja za pooblaščenega revizorje in revizorje dopolnili tako, da bodo v ustrezno izobraževanje vključene nekatere obvezne vsebine.

12. redna seja (9. november 2006)

Na novembrski seji so člani revizijskega sveta poleg tega, da so obravnavali opravljanje nadzora, glede na prenovljeni MSR 700 (Poročilo neodvisnega revizorja o celoti računovodskih izkazov za splošen namen) ter spremembe, ki jih na področju poročanja prinaša Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS št. 42 in 60/06; odslej ZGD-1) sprejeli prenovljeno Stališče 1 (Revizorjev pregled in poročanje o letnem poročilu), v katerem so upoštevane vse zadevne spremembe MSR 700 in ZGD-1, ter glede na prenovljeno Stališče 1 in spremembe, ki jih na posameznih področjih prinaša ZGD-1, sprejeli še prenovljena stališča:

Stališče 2 – Revizorjev pregled poročila o razmerjih z obvladujočo družbo,
Stališče 3 – Revizorjevo poročilo o povzetkih računovodskih izkazov,
Stališče 4 – Revizorjevi postopki in poročanje pri ustanovitveni reviziji,
Stališče 6 – Revizorjevi postopki in poročanje o povečanju osnovnega kapitala s stvarnimi vložki.

Poleg tega je revizijski svet obravnaval predlog vzorcev tabel in vprašalnikov za revidiranje letnih poročil investicijskih skladov, posebnih investicijskih družb in družb za upravljanje za leto 2006 in predlagal Agenciji za trg vrednostnih papirjev, da vzorce potrdi.

V razpravi o predlogu sprememb kodeksa upravljanja javnih delniških družb se je pokazalo, da je po oceni članov revizijskega sveta vsebina kodeksa ustrezna s predlagano manjšo spremembo, ki izhaja iz revizorjeve vloge po MSR.

Na novembrski seji so člani revizijskega sveta pregledali še sklepe sestanka direktorjev revizijskih družb z dne 26. oktobra 2006.

13. redna seja (12. december 2006)

Revizijski svet je na decembrski seji poleg tega, da je obravnaval nadzor, potrdil predlog dopisa revizijskim družbam, ki vsebuje podrobnejša pravila ravnanja pri revidiranju računovodskih izkazov na področjih poročanja o računovodskih izkazih, prevzema posla med revizijskimi družbami, obsega revidiranja odvisnih družb v okviru revizije konsolidiranih računovodskih izkazov ter doslednega presojanja spoštovanja zakonov in drugih predpisov v primerih neposrednega in posrednega črpanja proračunskih sredstev.

Na tej seji je revizijski svet potrdil besedilo Metodološkega pojasnila o upoštevanju pravila pomembnosti pri revidiranju računovodskih izkazov v zvezi z oblikovanjem rezervacij za jubilejne nagrade in odpravnine ob upokojitvi ob prehodu na SRS (2006) in MSRP.

Poleg povedanega so člani slovenske revizijske stroke v organih Zveze evropskih računovodskih strokovnjakov (*Fédération des Experts Comptables Européens, FEE*) člane revizijskega sveta na sejah sproti obveščali o novostih na področjih

- uveljavljanja direktive o obveznem revidiranju letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov,
- MSR,
- revizorjeve odgovornosti,
- evropskih računovodskih direktiv (4. in 7.) ter
- drugih aktualnih področjih.

6. Strokovna področja, povezana z revidiranjem

6.1. Sekcija preizkušenih računovodij in računovodij

6.1.1. Izobraževanje za strokovni naziv preizkušeni računovodja

Izobraževanje za strokovni naziv preizkušeni računovodja obsega 154 ur. Razdeljeno je na

splošni del

revizija	8 ur
računovodstvo	18 ur
poslovne finance	15 ur
gospodarsko in davčno pravo	20 ur
kvantitativne metode	10 ur
<u>poslovno komuniciranje</u>	<u>5 ur</u>

skupaj 76 ur

posebni del

računovodstvo I	20 ur
računovodstvo II	28 ur
davki	15 ur
<u>poslovne finance</u>	<u>15 ur</u>

skupaj 78 ur

Za kandidate, ki so se vpisali v izobraževanje v letu 2005, se je nadaljevalo izobraževanje v letu 2006. 2 kandidata sta se v izobraževanje vpisala naknadno v letu 2006. Kandidati so tudi v letu 2006 opravljali izpite takoj po končanih predavanjih; izpit iz gospodarskega in davčnega prava je uspešno opravilo 10 kandidatov in iz revizije 23 kandidatov. V okviru posebnega dela izobraževanja pa je izpit iz računovodstva I takoj po končanih predavanjih uspešno opravilo 10 kandidatov, iz računovodstva II 7, iz davkov 15 in iz poslovnih financ 7 kandidatov. Poleg tega sta bila tudi 2 redna izpitna roka, in sicer aprila in oktobra iz splošnega dela ter maja in novembra iz posebnega dela.

Jeseni 2006 je bil na podlagi pravilnika o pridobitvi potrtil o strokovnih nazivih preizkušeni računovodja, preizkušeni notranji revizor, preizkušeni poslovni finančnik in preizkušeni revizor informacijskih sistemov, vpisu v registre Inštituta ter načinu objavljanja podatkov objavljen razpis za vpis devete generacije preizkušenih računovodij. V izobraževanje se je vpisalo 17 kandidatov. 1 kandidat je bili oproščen enega izpita in 1 kandidat 2 izpitov. Kandidati so opravljali izpite takoj po končanih predavanjih, torej pred rednima izpitnima rokoma; izpit iz revizije je uspešno opravilo 14 kandidatov, iz kvantitativnih metod 15 in iz poslovnih financ 11 kandidatov. Ispite iz preostalih predmetov kandidati opravljajo v letu 2007.

Za pridobitev strokovnega naziva preizkušeni računovodja mora kandidat po uspešno opravljenih izpiti izdelati še zaključno delo. V letu 2006 je izdelalo zaključno delo in opravilo zagovor 23 kandidatov (od teh je bil po 1 kandidat vpisan v izobraževanje v letih 1996, 1997, 1998, 1999, 5 kandidatov v letu 2000, 2 kandidata v letu 2001, 5 kandidatov v letu 2002, 5 kandidatov v letu 2003 in 2 kandidata v letu 2005); 1 kandidat mora ponovno izdelati in zagovarjati zaključno delo, 9 pa jih mora zaključno delo samo lektorsko popraviti.

6.1.2. Izobraževanje za strokovni naziv računovodja

Izobraževanje za strokovni naziv računovodja obsega:

organizacijski in kadroviski vidik računovodstva	11 ur
uvod v računovodstvo	6 ur
finančno računovodstvo	26 ur
stroškovno računovodstvo	16 ur
poslovodno računovodstvo	16 ur
kontrola in revizija	8 ur
poslovna matematika	11 ur
poslovne finance	15 ur
gospodarsko pravo	16 ur
davki	23 ur
<u>poslovno komuniciranje</u>	<u>4 ure</u>

skupaj 152 ur

Jeseni 2006 je bil na podlagi pravilnika o pridobitvi strokovnega naziva računovodja in vpisu v register Inštituta objavljen razpis za vpis pete generacije računovodij. Zaradi premajhnega števila prijavljenih kandidatov izobraževanja tudi v letu 2006, tako kot leto prej, nismo začeli izvajati.

Za pridobitev strokovnega naziva računovodja mora kandidat po uspešno opravljenih izpitih izdelati še zaključno delo. V letu 2006 je izdelalo zaključno delo in opravilo zagovor 32 kandidatov (od teh je bilo 16 kandidatov vpisanih v izobraževanje v letu 2000, 5 v letu 2001, 10 v letu 2002 in 1 kandidat v letu 2004): od teh mora 1 kandidat ponovno izdelati in zagovarjati zaključno delo, 2 kandidata pa morata zaključno delo samo lektorsko popraviti.

6.1.3. Register preizkušenih računovodij

Na dan 31. decembra 2006 je imelo potrdilo o pridobitvi strokovnega naziva 161 preizkušenih računovodij. Na podlagi 46. člena statuta Inštituta objavlja Inštitut vsak mesec v reviji Revizor in na domačih spletnih straneh imenski seznam oseb, ki so pridobile strokovni naziv preizkušeni računovodja in opravile dodatno strokovno izobraževanje po pravilih Inštituta. Na dan 31. decembra 2006 je pogoje za objavo podatkov izpolnjevalo 81 preizkušenih računovodij.

6.1.4. Register računovodij

Na dan 31. decembra 2006 je imelo potrdilo o pridobitvi strokovnega naziva 63 računovodij. Na podlagi 46. člena statuta Inštituta objavlja Inštitut vsak mesec v reviji Revizor in na domačih spletnih straneh imenski seznam oseb, ki so pridobile strokovni naziv računovodja in opravile dodatno strokovno izobraževanje po pravilih Inštituta. Na dan 31. decembra 2006 je bilo v tem seznamu vpisanih 45 računovodij.

6.1.5. Dopolnilno izobraževanje preizkušenih računovodij in računovodij

Preizkušeni računovodje in računovodje se morajo za to, da Inštitut objavlja njihove podatke v reviji Revizor in na domačih spletnih straneh, dodatno izobraževati najmanj 60 ur v dveh letih. Večino seminarjev za to izobraževanje priredi Inštitut. V letu 2006 smo tako izvedli:

- seminar o pomembnejših spremembah v slovenskih računovodskih standardih (2006), prehodu in davčnih posledicah (zaradi izredno velikega zanimanja smo ga organizirali devetkrat),
- seminar o sestavitvi letnega poročila za leto 2005,
- seminar o možnih pravnih in njim ustreznih računovodskih rešitvah v podjetjih, ki opravljajo gospodarske javne službe,
- seminar o pomenu diskontiranja pri sodobnih računovodskih rešitvah (organizirali smo ga dvakrat),
- seminar o tem, kolikšna bo davčna obremenitev podjetij zaradi prehoda na slovenske računovodske standarde (2006) ali mednarodne standarde računovodskega poročanja (seminar smo organizirali dvakrat)
- seminar o računovodskem predračunavanju.

6.1.6. 9. letna konferenca računovodij

Inštitut je 15. in 16. maja 2006 organiziral 9. letno konferenco računovodij. Teme konference so bile: računovodja – član posloводства, spremembe ZGD-1, merjenje in vrednotenje opredmetenih osnovnih sredstev in naložbenih nepremičnin po SRS 2006 – praktični primeri, merjenje in vrednotenje finančnih naložb po SRS 2006 – praktični primeri, efektivna obrestna mera – praktični primeri izračunov, rezervacije s poudarkom na odpravninah in jubilejnih nagradah – praktični primeri, dohodki z virom v Sloveniji in davčni odtegljaji, poslovodno računovodstvo za potrebe poročanja o naravnem okolju ter novosti na področju predračunavanja in metod obvladovanja stroškov. Podeljena so bila potrdila o pridobitvi strokovnega naziva preizkušeni računovodja in računovodja.

Na konferenci je bilo 154 udeležencev.

6.1.7. Pojasnila k slovenskim računovodskim standardom 2001 in 2006

V letu 2006 je strokovni svet je v zvezi z uporabo slovenskih računovodskih standardov (odslej SRS) sprejel tale pojasnila in jih objavil v Uradnem listu RS:

- Pojasnilo 1 k Uvodu v SRS (2006) – Sprememba predstavitvene valute
- Pojasnilo 2 k Uvodu v SRS (2001) – Pripoznavanje in odpravljanje pripoznavanja sredstev
- Pojasnilo 3 k Uvodu v SRS (2006) – Primerjalni podatki za leto 2005
- Pojasnilo 4 k Uvodu v SRS (2006) – Bistvenost
- Pojasnilo 5 k Uvodu v SRS (2006) – Deli opredmetenih osnovnih sredstev
- Pojasnilo 1 k SRS 1 (2006) – Najemi ter amortiziranje zemljišč in zgradb
- Pojasnilo 1 k SRS 2 (2001) – Emisijski kuponi
- Pojasnilo 1 k SRS 5 (2006) – Terjatve za vstopni davek na dodano vrednost
- Pojasnilo 1 k SRS 19 (2001) – Pripoznanje terjatev in obveznosti za odloženi davek
- Pojasnilo 1 k SRS 18 (2006) – Pripoznavanje prihodkov
- Pojasnilo 1 k SRS 22 (2006) – Vodenje poslovnih knjig pri združitvah in delitvah

6.1.8. Novi računovodski standard in kontni okviri

Posebna delovna skupina je že v letu 2005 v okviru prenove SRS pripravila tudi osnutka SRS 24 (2006) – Oblike bilance stanja za zunanje računovodsko poročanje – in SRS 25 (2006) – Oblike izkaza poslovnega izida za zunanje poslovno poročanje. Strokovni svet Inštituta je SRS 24 (2006) in SRS 25 (2006) sicer sprejel že v letu 2005, vendar je minister za finance dal k njima soglasje šele po sprejetju zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1), tako da je Inštitut sprejeta standarda objavil v Uradnem listu RS v letu 2006 in tako izpolnil zakonsko obveznost. Strokovni svet Inštituta je tudi sprejel in objavil v Uradnem listu popravke SRS 5, 25, 26, 37 in 39 (2006).

V letu 2006 je zaradi sprememb zakona o društvih posebna delovna skupina pripravila nov SRS 33 (2007) – Računovodske rešitve v društvih in invalidskih organizacijah, ki je ga je Inštitut po pridobitvi soglasja Ministrstva za finance objavil v Uradnem listu v začetku leta 2007.

Odbor sekcije preizkušenih računovodij in računovodij je na podlagi 10. člena SRS 22 – Poslovne knjige – pripravil in predložil v sprejetje strokovnemu svetu Inštituta kontni okvir za gospodarske družbe in zadrage, na podlagi 12. člena SRS 39 – Računovodske rešitve pri malih samostojnih podjetnikih posameznikih – kontni okvir za male samostojne podjetnike posameznike, na podlagi 12. člena SRS 33 – Računovodske rešitve v društvih in invalidskih organizacijah – kontni okvir za društva in invalidske organizacije in na podlagi 36. člena SRS 36 – Računovodske rešitve v nepridobitnih organizacijah – kontni okvir za nepridobitne organizacije – pravne osebe zasebnega prava. Strokovni svet Inštituta je predlagane kontne okvire sprejel in jih objavil v Uradnem listu RS.

6.1.9. Problemska področja računovodstva

Leto 2006 je bilo prvo leto, ko smo v Sloveniji začeli uporabljati prenovljene SRS, ki so v pretežni meri usklajeni z MSRP. MSRP so strokovno zahtevni in sestavljeni predvsem za velike družbe ter za sestavljanje konsolidiranih računovodskih izkazov. Vsebujejo kar nekaj rešitev, ki so bile v slovenskem računovodskem prostoru doslej poredko uporabljene. To pa je razlog, da so se pred računovodsko stroko pojavljale nove naloge. Vpeljava standardov v prakso je pokazala, da je to za računovodje velik zalogaj, ki zahteva poglobljeno razumevanje računovodskih pravil, ki so primerna za posamezno organizacijo.

Naloga računovodstva pa je poleg pripravljanja temeljnih računovodskih izkazov tudi pripravljanje informacij za odločanje znotraj organizacije in davčnih izkazov. Oboje pa lahko močno vpliva na uspešnost podjetij. Rešitve, ki jih morajo podjetja upoštevati pri predstavljanju in vrednotenju gospodarskih kategorij v računovodskih izkazih, so opredeljene v računovodskih standardih; niso pa v njih opredeljene optimalne rešitve, ki naj bi jih podjetje uporabljalo pri pripravljanju informacij

za poslovno odločanje in davčnih izkazov. Med več možnimi rešitvami mora podjetje izbrati tisto, ki je zanj optimalna s poslovnega, finančnega in tudi davčnega vidika; pri tem mora uporabiti ustrezno metodiko in upoštevati poslovno etiko. Kupci želijo hitro dobavo po nizki ceni ter visokokakovostne proizvode in storitve. To pa so zahteve, ki mnogokrat postavljajo ustvarjalca dobrin v težaven položaj. Ni namreč enostavno uskladiti poslovnih ciljev, med katerimi je na prvem mestu dobiček, s poslovno etiko, ki je pogosto povezana z zmanjševanjem dobička. Poleg tega pa imajo svoja pričakovanja tudi drugi sodelujoči v podjetju – poslovodje, zaposleni, financerji, dobavitelji in drugi. Vsakdo vidi v poslovanju podjetja svoj motiv in cilj, ki ga želi doseči oziroma preseči. V vsakem podjetju obstaja poslovna koalicija partnerjev, ki delujejo družno, vendar pa ima vsak od njih svoj cilj, ki je pogosto nasproten ciljem drugih partnerjev v koaliciji. Obstoj in razvoj podjetja sta v veliki meri odvisna od njihovega zadovoljstva; če niso zadovoljni, prenehajo sodelovati s podjetjem, kar pa zmoti njegovo poslovanje. Velik izziv za računovodje je tudi zato tako imenovano družbeno računovodstvo, ki zahteva od računovodij pripravo družbenega poročila. To pokaže, kako odgovorno se podjetje obnaša do vseh deležnikov, zlasti pa do naravnega okolja. Med strokovnjaki, ki lahko pomembno prispevajo k usklajevanju deležnikov podjetij, je prav gotovo tudi računovodja. Pa ne vsak računovodja, ampak le tisti, ki je gospodarski strokovnjak, ki dobro obvlada poslovno ekonomijo, ki ve, kakšni so namere in cilji delovanja podjetij, ki pozna razmere v okolju in delovanje organizacije, ki je najbolje obveščen o gospodarskem položaju in poslovnem izidu podjetja ter ki upošteva etične norme poslovanja in delovanja podjetja. Zato ni čudno, da v poslovnem svetu velja, da za vsakim uspešnim podjetjem in njegovo upravo stoji uspešen računovodja. Uspešen računovodja pa je lahko le tisti, ki sledi razvoju stroke in se nenehno izobražuje.

Tega se zavedata tudi Inštitut in odbor sekcije preizkušenih računovodij in računovodij. Slednji je skladno z vizijo in poslanstvom te sekcije sprejel strateške usmeritve za obdobje 2004–2008, med katerimi bi omenili dve za razvoj slovenskega računovodstva ter osebni in strokovni razvoj računovodje najpomembnejši:

Skrb za razvoj slovenske računovodske stroke in uporabo novosti v praksi. V ta namen je treba izvajati

- izobraževalni program za pridobitev naziva računovodja in preizkušenega računovodja, prilagojen zahtevam okolja, v katerem računovodja deluje,
- ukrepe za vključevanje čim večjega števila računovodij v program izobraževanja ter
- dopolnilno izobraževanje, prilagojeno novim zahtevam, in dopolnilno izobraževanje, prilagojeno računovodstvu posebnih dejavnosti in posebnih organizacij.

Pri uresničevanju te usmeritve se pojavljata dva problema. Prvi je, da še tako dober izobraževalni program v kratkem času zastari, saj se tudi v računovodski znanosti pojavljajo novi izzivi in nova odkritja. Zato je treba znanje, pridobljeno v osnovnem izobraževanju, obnavljati oziroma posodabljanje. Računovodja v Sloveniji pa je danes izjemno obremenjen s sprotimi posli. Ker se rešitve glede evidentiranja in vrednotenja gospodarskih kategorij pogosto spreminjajo, se večina izobražuje le toliko, kolikor je potrebno, da lahko sproti pripravlja tista računovodska poročila, ki so zakonsko predpisana tako po vsebini in obliki. To pa so predvsem letna in davčna poročila. Zmanjka pa časa za dodatno izobraževanje o tem, kaj je stroka odkrila na področju različnih metod obvladovanja stroškov, predračunavanja, merjenja uspešnosti in tako naprej. Zaradi tega tudi znanje preizkušenih računovodij po nekem času ni več ustrezno. Inštitut kot glavni nosilec izobraževanja bi moral poskrbeti, da bi zlasti preizkušeni računovodje svoje znanje dopolnjevali v obveznem izobraževanju, ki bi se, tako kot izobraževanje za pridobitev naziva, zaključilo z obveznim preizkusom znanja. Da pa bi bilo sprotno izobraževanje mogoče izvajati, bi morala podjetja računovodje razbremeniti vsakodnevnih rutinskih opravil in jim omogočiti odsotnost z dela zaradi izobraževanja.

Skrb, da se bo računovodstvo štel kot nepogrešljiv dejavnik uspešnosti podjetja

Za doseg tega cilja morajo tisti, ki so v podjetjih zadolženi za računovodenje, upoštevati na eni strani visoke strokovne in etične standarde ter imeti ustrezno znanje, na drugi strani pa biti cenjeni

ter imeti primeren gospodarski status in visok status v organizacijskem ustroju podjetja in družbi nasploh.

Da bi Inštitut na tem področju lahko dosegel ustrezne rezultate, bi moral poznati stanje v slovenskih podjetjih tako na področju strokovnih rešitev kot na področju statusa računovodja. Zato mora spremljati dogajanja in sprejete rešitve ter predlagati popravljalne ukrepe, če se pri analizah pokaže razdalja med teorijo in prakso. Poleg tega mora seznanjati strokovno javnost, da se računovodstvo tako kot vse druge dejavnosti razvija in da je nepogrešljiva dejavnost, ki lahko bistveno vpliva na uspešnost podjetja. Računovodstvo je tudi dejavnost, ki je že od nekdaj (čeprav doslej bolj ali manj prikrito) močno vpeta v širše družbenoekonomske procese, ki pa jih obenem tudi dejavno sooblikuje. Računovodstvo ni le neka brezoblična podporna dejavnost, ki zbira podatke, jih tehnično ureja, obdeluje (s pomočjo osnovnih matematičnih operacij) in objavlja, kot mnogi (ne samo pri nas, temveč tudi v svetu) še vedno mislijo, ampak je

- na eni strani dejavnost, v katere rešitvah se zrcalijo širši družbeni procesi in v kateri se združuje življenjska filozofija sleherne družbe,
- na drugi strani pa (že od nekdaj, čeprav prikrito) pomemben dejavnik v družbenoekonomskem dogajanju; sodobni računovodski koncept je ravno zato povezan s povsem novim, širšim obzorjem vloge računovodstva, saj se opira na njegovo dejavno naravnost, ki pri razlagi teorije in poslanstva računovodstva stopa v ospredje.

Javnost mora jasno spoznati, da brez sodobnega računovodstva ni uspešnega podjetja.

Poseben vpliv na kakovost dela računovodij ima tudi nenehno prizadevanje za njihov ustrezeni materialni in statusni položaj. Zato morajo ustrezne strokovne organizacije analizirati stanje glede statusa računovodij z nazivom preizkušeni računovodja primerjalno z računovodji, ki nimajo tega naziva, primerjati stanje pri nas in v izbranih državah ter na tej podlagi predlagati ukrepe, da bi se slovenski preizkušeni računovodje tako po statusu kot gmotni spodbudi izenačili s preizkušenimi računovodji drugod po svetu. S tem bi računovodenje in tisti, ki se z njim ukvarjajo, dobili mesto, ki jim glede na pomen za uspešnost podjetij in širše družbene skupnosti tudi pripada.

6.2. Sekcija preizkušenih davčnikov

6.2.1. Izobraževanje za strokovni naziv preizkušeni davčnik

Izobraževanje za strokovni naziv preizkušeni davčnik obsega 163 ur. Razdeljeno je na

splošni del:

revizija	8 ur
računovodstvo	18 ur
poslovne finance	15 ur
gospodarsko in davčno pravo	20 ur
kvantitativne metode	10 ur
<u>poslovno komuniciranje</u>	<u>5 ur</u>
skupaj	76 ur

posebni del:

davčni postopek in davčno načrtovanje	20 ur
računovodstvo	15 ur
davki	38 ur
<u>poslovne finance</u>	<u>15 ur</u>
skupaj	88 ur

V letu 2006 se je nadaljevalo izobraževanje osme generacije kandidatov za pridobitev strokovnega naziva preizkušeni davčnik, ki se je v izobraževanje vpisala v letu 2005. V letu 2006 se je v izobraževanje vpisalo še 6 kandidatov, ki že imajo naziv Inštituta; 1 kandidatka se je prepisala iz izobraževanja za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog revizorja. Takoj po končanih predavanjih so kandidati opravljali izpite, in sicer sta v okviru splošnega dela izobraževanja izpit iz

gospodarskega in davčnega prava uspešno opravila 2 kandidata; k izpitu iz revizije se ni prijavil noben kandidat. V okviru posebnega dela izobraževanja so takoj po končanih predavanjih izpit iz računovodstva uspešno opravili 4 kandidati, izpit iz davkov 6, iz poslovnih financ 2 ter iz davčnega postopka in davčnega načrtovanja 6 kandidatov. Poleg tega sta bila v okviru izobraževanja za pridobitev strokovnega naziva preizkušeni davčnik tudi 2 redna izpitna roka, in sicer za splošni del aprila in oktobra ter za posebni del maja in novembra.

Jeseni je bil objavljen razpis za vpis v izobraževanje za deveto generacijo preizkušenih davčnikov. Do konca leta 2006 so se v izobraževanje vpisali 3 kandidati. Kandidati so opravljali izpite takoj po končanih predavanjih, torej pred rednima rokoma. Izpit iz revizije in poslovnih financ so uspešno opravili vsi 3 kandidati, iz kvantitativnih metod pa 2 kandidata. Izpite iz preostalih predmetov kandidati opravljajo v letu 2007.

Za pridobitev strokovnega naziva preizkušeni davčnik mora kandidat po uspešno opravljenih izpiti izdelati še zaključno delo. V letu 2006 je zagovor zaključnega dela uspešno opravilo 12 kandidatov (od teh so bili 3 kandidati v izobraževanje vpisani v letu 1998, 2 v letu 1999, 2 v letu 2000, 1 v letu 2002, ter po 2 kandidata v letu 2003 in 2004); 5 kandidatov še ni bil podeljen strokovni naziv, ker morajo popraviti zaključna dela.

6.2.2. Register preizkušenih davčnikov

Na dan 31. decembra 2006 je imelo potrdilo o pridobitvi strokovnega naziva 72 preizkušenih davčnikov. Na podlagi 46. člena statuta Inštituta objavlja Inštitut vsak mesec v reviji Revizor in na domačih spletnih straneh imenski seznam oseb, ki so pridobile strokovni naziv preizkušeni davčnik in opravile dodatno strokovno izobraževanje po pravilih Inštituta. Na dan 31. decembra 2006 je bilo v tem seznamu vpisanih 44 preizkušenih davčnikov (na njihovo zahtevo).

6.2.3. Dopolnilno izobraževanje

V letu 2006 je Inštitut organiziral tele seminarje s področja aktualnih davčnih področij:

- Poglobljena obravnava odloženih davkov – dvodnevna delavnica (delavnica, ki je bila organizirana že leta 2005, je bila v letu 2006 štirikrat ponovljena)
- Obdavčitev pravnih oseb po zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb (seminar je bil organiziran dvakrat)
- Obdavčitev fizičnih oseb po zakonu o dohodnini za leto 2005
- Vpliv mednarodnega investiranja na davčno obveznost investitorja – gospodarske družbe
- Predlagana nova obdavčitev pravnih oseb ter dividend in kapitalskih dobičkov (seminar je bil organiziran dvakrat)

6.2.4. 7. davčna konferenca Slovenskega inštituta za revizijo

Odbor sekcije preizkušenih davčnikov je odločil, da 7. davčna konferenca ne bo organizirana v letu 2006, ampak v januarju 2007. Zato bomo poročilo o njej vključili v poročilo o delu za leto 2007. Tudi v prihodnje bo davčna konferenca organizirana v začetku leta.

6.2.5. Problemska področja, povezana z obdavčenjem

Preizkušeni davčnik ni zgolj davčni svetovalec v ožjem pomenu besede, temveč je davčni strokovnjak, ki s potrebno strokovno skrbnostjo načrtuje in obvladuje davčna tveganja ter ob upoštevanju načela zakonitosti izpolnjuje davčne obveznosti skladno z davčno zakonodajo v Sloveniji. Slednja se je v letu 2006 ponovno (po letu 2004 in 2005) temeljito spremenila.

Inštitut je bil neposredno in posredno vključen v pripravljane predloge novih zakonskih besedil, še zlasti zakona o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-2. Vpliv Inštituta na sprejemanje davčne zakonodaje je nujna posledica dejstva, da je predmet obdavčitve pravnih oseb po ZDDPO-2 dobiček pravne osebe (po zakonsko določenih prilagoditvah), ki se ugotavlja kot razlika med

prihodki in odhodki po računovodskih standardih, ki jih sprejema in objavlja Inštitut. Spričo spremenjenih SRS 2006, ki se uporabljajo od vključno leta 2006, je sodelovanje Inštituta pri oblikovanju zakonskih predlogov o obdavčitvi pravnih oseb po oceni Inštituta potrebno.

V zvezi s povedanim za leto 2006 ugotavljamo, da se je obdavčitev pravnih oseb v delu, ki se dotika oblikovanja davčne osnove in s tem računovodskih standardov, bistveno spremenila. Po oceni Inštituta na bolje. Naj zgoj kot primer opozorimo na odpravo nekaterih razlik med davčno osnovo in poslovnim izidom po računovodskih standardih, sprostitev določb glede amortiziranja sredstev, odpravo omejitev glede vrednotenja gospodarskih kategorij na primer za opredmetena osnovna sredstva, naložbene nepremičnine, zaloge, tržne finančne instrumente. Prav tako je treba poudariti bistveno izboljšavo ureditve na področju obdavčitve dividend, kapitalskih dobičkov, korporacijskih transakcij in odpravo dvojne obdavčitve. Odbor preizkušenih davčnikov pri Inštitutu je na splošno zadovoljen z davčno reformo, kljub vsemu pa ostaja ocena, da je zaradi odprave olajšav in minimalnega znižanja nominalnih stopenj učinkovita obdavčitev pravnih oseb še vedno previsoka. Inštitut zato poziva Ministrstvo za finance, da prouči možnosti za dodatno znižanje nominalne davčne stopnje, ki bi davčno razbremenila gospodarstvo.

Z vidika pravne varnosti davčnih zavezancev je izjemno pomembno, da se po obdobju nenehnega spreminjanja davčnih zakonov vzpostavi pregledno davčno okolje, ki bo pravnim osebam in drugim subjektom obdavčitve omogočalo pravno varnost, davčno načrtovanje in izpolnjevanje davčnih obveznosti skladno z zakonodajo.

V zvezi s poklicem preizkušenega davčnika menimo, da je primerjalna prednost preizkušenih davčnikov, ki pridobijo strokovni naziv v okviru izobraževanja, ki ga organizira Inštitut, predvsem njihova strokovnost. Preizkušeni davčniki morajo biti dejavno vključeni v proučevanje davčne ureditve in poglobljanje davčne discipline na eni strani, na drugi strani pa strokovno in poklicno skrbno opravljati svoj poklic, ki ima lahko obliko neposrednega davčnega svetovanja ali pa davčnega načrtovanja in usklajevanja dejavnosti pri izpolnjevanju davčnih obveznosti znotraj podjetij. Inštitut si bo prizadeval, da bodo preizkušeni davčniki v okviru strokovnega izobraževanja in strokovnih dodatnih seminarjev sposobni opravljati svojo vlogo pri povezovanju z vsemi drugimi strokovnimi znanji (poklici), ki se združujejo v Inštitutu. Soodvisnost in potreba po strokovni izmenjavi znanj sta v odnosu do vseh drugih strokovnjakov, ki se združujejo v Inštitutu, izraziti. Poleg izjemne neposredne in stalne soodvisnosti med davčniki in revizorji je treba posebej poudariti sodelovanje z računovodji, ocenjevalci vrednosti, notranjimi revizorji in drugimi.

Inštitut bo v okviru izobraževanja za pridobitev naziva preizkušeni davčnik tudi v prihodnje postavil ustrezne zahtevnostne standarde in vključil davčne predmete tudi v druge izobraževalne programe na Inštitutu. Z izdajateljsko dejavnostjo, davčnimi konferencami in davčnimi seminarji bo skrbel za vzdrževanje in poglobljanje pridobljenega znanja, v prihodnosti pa si bo prizadeval tudi za izmenjavo strokovnih stališč in odprtih problemov ter za usklajevanje z Ministrstvom za finance in Davčno upravo.

6.3. Sekcija preizkušenih notranjih revizorjev

6.3.1. Izobraževanje za strokovni naziv preizkušeni notranji revizor

Izobraževanje za strokovni naziv preizkušeni notranji revizor obsega 155 ur. Razdeljeno je na

splošni del

revizija	8 ur
računovodstvo	18 ur
poslovne finance	15 ur
gospodarsko in davčno pravo	20 ur
kvantitativne metode	10 ur
<u>poslovno komuniciranje</u>	<u>5 ur</u>
skupaj	76 ur

posebni del	
revizija	41 ur
računovodstvo	19 ur
davki	4 ure
<u>poslovne finance</u>	<u>15 ur</u>
skupaj	79 ur

V letu 2006 se je nadaljevalo izobraževanje kandidatov za pridobitev strokovnega naziva preizkušeni notranji revizor, ki so se v izobraževanje vpisali v letu 2005. V letu 2006 so se v izobraževanje vpisali še 3 kandidati, ki so bili v celoti oproščeni splošnega dela, ker so ga že opravili v okviru drugih izobraževanj. Pred rednim izpitnim rokom, to je takoj po opravljenih predavanjih, je v okviru splošnega dela izobraževanja izpit iz gospodarskega in davčnega prava uspešno opravilo 13, iz revizije pa 20 kandidatov. V okviru posebnega dela izobraževanja je takoj po koncu predavanj izpit iz notranje revizije uspešno opravilo 20 kandidatov, iz računovodstva 14, iz davkov 26 in iz poslovnih financ 16 kandidatov. Poleg tega sta bila tudi 2 redna izpitna roka, in sicer za splošni del aprila in oktobra ter za posebni del maja in novembra.

Jeseni je bil objavljen razpis za vpis v izobraževanje za deveto generacijo preizkušenih notranjih revizorjev. V septembru se je v izobraževanje vpisalo 17 kandidatov. 1 kandidatka se je prepisala v izobraževanje iz izobraževanja za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog revizorja. 1 kandidat je oproščen treh izpitov iz splošnega dela, 1 štiri izpitov iz splošnega dela, 1 kandidat je oproščen enega izpita iz splošnega dela, 1 kandidat je oproščen enega izpita iz splošnega in enega iz posebnega dela, 1 kandidat pa dveh izpitov iz splošnega in enega iz posebnega dela. Kandidati so opravljali izpite takoj po končanih predavanjih, torej pred rednima izpitnima rokoma; 12 kandidatov je uspešno opravilo izpita iz revizije in kvantitativnih metod ter 6 kandidatov iz poslovnih financ. Izpite iz preostalih predmetov kandidati opravljajo v letu 2007.

Za pridobitev strokovnega naziva preizkušeni notranji revizor mora kandidat po uspešno opravljenih izpitih izdelati še zaključno delo. V letu 2006 je zagovore zaključnih del opravljalo 25 kandidatov (od teh je bil 1 kandidat vpisan v izobraževanje v letu 1999, po 2 kandidata v letu 2000 in 2001, 3 kandidati v letu 2002, 6 kandidatov v letu 2003, 10 kandidatov v letu 2004 in 1 kandidat v letu 2005). 7 kandidatov strokovni naziv še ni bil podeljen, 1 mora ponovno opravljati zagovor, 6 pa jih mora zaključno delo popraviti.

6.3.2. Register preizkušenih notranjih revizorjev

Na dan 31. decembra 2006 je imelo potrdilo o pridobitvi strokovnega naziva 98 preizkušenih notranjih revizorjev. Na podlagi 46. člena statuta Inštituta objavlja Inštitut vsak mesec v reviji Revizor in na domačih spletnih straneh imenski seznam oseb, ki so pridobile strokovni naziv preizkušeni notranji revizor in opravile dodatno strokovno izobraževanje po pravilih Inštituta. Na dan 31. decembra 2006 je bilo v tem seznamu vpisanih 71 preizkušenih notranjih revizorjev (na njihovo zahtevo).

6.3.3. Dopolnilno izobraževanje preizkušenih notranjih revizorjev

Preizkušeni notranji revizorji se morajo za to, da Inštitut objavlja njihove podatke v reviji Revizor in na domačih spletnih straneh, dodatno izobraževati najmanj 60 ur v dveh letih. V letu 2006 smo tako izvedli tele seminarje:

- Učinkovito notranje revidiranje
- Notranja kontrola – oblikovanje
- Zagotavljanje kakovosti notranje revizije
- Obvladovanje tržnih tveganj

6.3.4. 9. letna konferenca notranjih revizorjev

Inštitut je 19. in 20. oktobra 2006 organiziral 9. letno konferenco notranjih revizorjev. Namenjena je bila preizkušeni notranji revizorjem, udeležencem izobraževanja za pridobitev strokovnega naziva preizkušeni notranji revizor in seveda vsem tistim, ki že delajo v notranjerevizijskih službah. Na njej je bilo 118 udeležencev.

Na konferenci so bile predstavljene tele teme: obvladovanje tveganj strateških povezav, zbiranje notranjerevizijskih dokazov z uporabo vzorčenja, obvladovanje tržnih tveganj, merjenje dodane vrednosti notranjega revidiranja in njeno razkrivanje upravi banke, notranja revizija učinkovitosti nabavljanja pri neposrednem, nevladnem proračunskem uporabniku, revizija izvajanja javnega naročanja v mestni občini, komuniciranje notranjega revizorja z revidirancem, navodila za postopke – novosti, celovito revidiranje informacijske tehnologije (povzetek priložnikov GTAG 1-5) in pregled zagotavljanja kakovosti.

Na konferenci so bila podeljena tudi potrdila o pridobitvi strokovnega naziva preizkušeni notranji revizor.

6.3.5. Problemska področja notranje revizije

Notranja revizija je v zgodovini stroke pridobila vidnejše mesto z ustanovitvijo Ameriškega inštituta za notranjo revizijo (*Institute of Internal Auditors, IIA*; odslej IIA) v letu 1941. Od takrat se notranjerevizijska stroka razvija izjemno hitro, njeno gibalno pa so standardi notranjega revidiranja IIA, ki so postali primerjalno sodilo notranjerevizijskih aktivnosti po vsem svetu. Danes je v IIA včlanjenih več kot 135.000 notranjih revizorjev z vsega sveta. V Sloveniji smo od ustanovitve sekcije preizkušenih notranjih revizorjev v letu 1996 do danes pripravljali temeljne strokovne osnove notranjerevizijskega delovanja pa tudi lasten izobraževalni program, v katerega se je vključilo več kot 300 kandidatov; do konca leta 2006 jih je 108 pridobilo strokovni naziv preizkušeni notranji revizor, skoraj 100 notranjih revizorjev pa se je včlanilo tudi v Slovenski odsek IIA.

V letu 2006 je bila pozornost delovanja sekcije preizkušenih notranjih revizorjev usmerjena predvsem na dve področji: v pripravo ustanovitve Slovenskega odseka IIA in v pripravo izvedbe programa zagotavljanja kakovosti pri izvedbi notranjerevizijskih aktivnosti v posameznih organizacijah.

Ustanovitev Slovenskega odseka IIA so narekovale okoliščine, ki so se v letu 2006 začele jasno izkazovati. Glede na to, da so pri opredeljevanju področja delovanja notranjega revidiranja izjemnega pomena zakonske podlage, ki sicer urejajo delovanje organizacij znotraj države, lahko rečemo, da je obstoječa ureditev strokovnih podlag notranjega revidiranja na območju Slovenije sicer zadovoljiva, vendar zahteva zaradi vse večje mobilnosti notranjih revizorjev tudi dograditve. Na eni strani smo se srečevali z organizacijami, ki delujejo na področjih bančništva in zavarovalništva, ter z organizacijami, ki so v neposredni in posredni lasti države, pa tudi z državnimi inštitucijami, ki izvajajo notranjerevizijske aktivnosti na temelju zakonskih določb ter ob zakonskih zahtevah delovanja v skladu s standardi notranjega revidiranja, na drugi strani pa s strokovnjaki, ki so pridobili ustrezen certifikat za izvedbo takšnih storitev (preizkušeni notranji revizor oziroma državni notranji revizor). Notranji revizorji so bili vse bolj zavzeti za pridobitev certifikata, ki bi imel veljavo zunaj državnih meja, kar je bilo čutiti predvsem v gospodarskih organizacijah (certifikat *CIA – Certified Internal Auditor*), pa tudi certifikatov za različna druga specialna področja (*Certification in Control Self-Assessment, CCSA; Certified Government Auditing Professional CGAP; Certified Financial Services Auditor, CFSA*). Zaradi tega je Inštitut v letu 2006 pripravil predlog sodelovanja z IIA. Na tej podlagi je bil pripravljen in z IIA usklajen statut odseka. Pomembne določbe statuta se nanašajo na reprezentativno opredelitev ozemlja Slovenije, tehnično podporo delovanju Slovenskega odseka v okviru Inštituta, odprtost članstva za vse udeležence in neposrednost izvedbe izobraževalnega programa za pridobitev certifikatov IIA.

V letu 2006 je bilo delo sekcije v veliki meri usmerjeno tudi v problematiko izvedbe pregledov kakovosti delovanja notranjerevizijskih služb v Sloveniji. Zagotavljanje kakovosti pri izvajanju notranjerevizijskih aktivnosti izhaja iz standardov notranjega revidiranja, ki zahtevajo, da notranjerevizijske službe obdobjno preverjajo usklajenost delovanja s standardi in ter uspešno in

učinkovito izvajajo notranje revidiranje: zagotavljati morajo jasnost, uslužnost, verodostojnost, doslednost, pristojnost, razumevanje, sporočilnost in priznana strokovnost (osem C-jev). Standardi zahtevajo izvedbo prve presoje najkasneje z letom 2007. V ta namen je Inštitut v okviru sekcije preizkušenih notranjih revizorjev pripravil program ocenitev (validacije) usklajenosti delovanja s standardi na temelju samoocenjevanja. Med priznanimi strokovnjaki notranjega revidiranja so bili evidentirani možni izvajalci programa ocenitev (validacije); opravljene so bile vse potrebne priprave za izvedbo takšnih ocenitev. V letu 2007 pričakujemo nadaljnje utrjevanje notranjerevizijske stroke, saj bodo notranjerevizijske službe svojo ustreznost delovanja izkazovale tudi s pridobljeno ocenitvijo (validacijo) usklajenosti delovanja s standardi notranjega revidiranja, kar bo zahtevalo dodatno prizadevanje v smeri dograjevanja strokovnosti izvedbe notranjerevizijskih aktivnosti.

Notranje revidiranje kot neodvisna in nepristranska dejavnost dajanja zagotovil in svetovanja je namenjeno povečevanju koristi in izboljševanju delovanja organizacije. Organizaciji pomaga uresničevati njene cilje s spodbujanjem premišljenega, urejenega načina vrednotenja in izboljševanja postopkov ravnanja s tveganjem ter njegovega obvladovanja in upravljanja. Tveganja in upravljanje, skupaj z izvajanjem svetovalnih storitev, so področja, ki so dobila v letu 2004 obnovljenih standardih dodatno mesto v okviru storitev notranjega revidiranja. Letno konferenco notranjih revizorjev smo zaradi tega programsko usmerili prav na ta področja: pridobivanje certifikatov IIA, zagotavljanje kakovosti delovanja notranjerevizijskih služb in opravljanje storitev na področju obvladovanja tveganj delovanja, računovodskega poročanja in usklajenosti z zakoni in predpisi ter upravljanja. Letna konferenca notranjih revizorjev 2006 je želela podati slovenski javnosti jasno sporočilo: tradicionalno področje delovanja notranjih revizorjev – sestav notranjih kontrol – je dopolnjen z obvladovanjem tveganj in upravljanjem.

6.4. Sekcija preizkušenih revizorjev informacijskih sistemov

6.4.1. Izobraževanje za preizkušenega revizorja informacijskih sistemov

Leta 2006 je bilo v Sloveniji enajstič mogoče opravljati mednarodni izpit za preizkušenega revizorja informacijskih sistemov (*certified information systems auditor, CISA*), ki ga organizira Združenje za revidiranje in urejanje informacijskih sistemov (*Information Systems Audit and Control Association, ISACA*). Ta organizacija izobražuje in tudi podeljuje mednarodna pooblastila (licence) za opravljanje poklica revizor informacijskih sistemov. Izmed 31 kandidatov ga je uspešno opravilo 11 kandidatov. Poleg tega je bilo mogoče opravljati tudi izpit za preizkušenega vodjo informacijske zaščite (*certified information system manager, CISM*); k temu izpitu se je prijavilo 7 kandidatov, uspešno ga je opravilo 6 kandidatov. Inštitut pa je tako kot prejšnja leta organiziral tudi 2 dodatna izpita, ki ju morajo opraviti kandidati, ki so uspešno opravili izpit CISA, da pridobijo strokovni naziv preizkušeni revizor informacijskih sistemov. Izpit iz revidiranja in MSR je opravljalo 5 kandidatov, iz pravne ureditve področja informacijskih sistemov v Sloveniji pa 4 kandidati; vsi so bili pri tem uspešni.

6.4.2. Register preizkušenih revizorjev informacijskih sistemov

Na dan 31. decembra 2006 je imelo potrjeno o pridobitvi strokovnega naziva 63 preizkušenih revizorjev informacijskih sistemov. Na podlagi 46. člena statuta Inštituta objavlja Inštitut vsak mesec v reviji Revizor in na domačih spletnih straneh imenski seznam oseb, ki so pridobile strokovni naziv preizkušeni revizor informacijskih sistemov in opravile dodatno strokovno izobraževanje po pravilih Inštituta. Na dan 31. decembra 2006 je bilo v tem seznamu vpisanih 24 preizkušenih revizorjev informacijskih sistemov (na njihovo zahtevo).

6.4.3. Dopolnilno izobraževanje preizkušenih revizorjev informacijskih sistemov

Preizkušeni revizorji informacijskih sistemov se morajo za to, da Inštitut objavlja njihove podatke v reviji Revizor in na domačih spletnih straneh, dodatno izobraževati najmanj 60 ur v dveh letih. V letu 2006 je Inštitut organiziral tale izobraževanja s področja revidiranja informacijskih sistemov:

- pripravljalni seminar za izpit CISA,
- izobraževanje za naziv CISM,
- delavnico Kontrole pri uporabi preglednic in njihovo revidiranje ter
- delavnico Oblikovanje in vzdrževanje infrastrukture za informacijsko varnost – vodenje odgovornih vodij kot naloga vodje informacijske zaščite (CISO).

6.4.4. 14. mednarodna konferenca o revidiranju in kontroli informacijskih sistemov

26. in 27. septembra 2006 je Inštitut organiziral že 14. mednarodno konferenco o revidiranju in kontroli informacijskih sistemov. Njeno delo je spremljalo 79 udeležencev. Prvi dan konference je bil razdeljen na štiri sklope: *Strateška vprašanja informacijskih sistemov in revidiranja* (tema: Demilitarizacija operativnih tveganj), *Operativna tveganja* (tema: Obvladovanje operativnih tveganj in kako revidirati skladnost pri operativnih tveganjih po kapitalski ureditvi Basel II), *Varnost informacijskih sistemov* (teme: Obvladovanje incidentov, Ureditev varnosti – opredelitev ravni storitev pri najemanju storitev, Kaj imata skupnega uvedba sistema varovanja informacij in peka rogljičev?, Pravila preverjanja varnosti zunanjih izvajalcev – izpolnjevanja dogovorjene ravni storitev na področju informacijske tehnologije), *Neprekinjeno delovanje* (teme: Vzpostavitev, vzdrževanje in nadzor infrastrukture za potrebe BCP, Krizno komuniciranje, Upravljanje identitet). Drugi dan konference je bil prav tako razdeljen na štiri sklope: *Standardi* (teme: Pregled aktualnih standardov ISO v industriji informacijske tehnologije, Integracija ISO 9001 in COBIT IV), *COBIT* (teme: COBIT IV – kaj je novega, Uporaba modela COBIT za celovit pregled postopkov informacijske tehnologije v okviru strateškega načrtovanja informatike, Praktičen primer uporabe modela COBIT, dopolnjen s poglavji standarda ISO 17799 za izvedbo pregleda informacijske tehnologije), *Praksa revidiranja* (teme: Revizor informacijskih sistemov in pestrost prijemov pri izvedbi analize tveganj, Revizijski dokazi, Kaj je še mogoče storiti za obvladovanje prehoda na evro, Prisotnost revizije in varnosti informacijskih sistemov na visokošolskem študiju) in *Dobre rešitve kontrol obvladovanja tveganj* (teme: Zakon o varstvu dokumentarnega gradiva in arhivih (ZVDAGA) ter novi izzivi, Kaj mora revizor vedeti o sistemu SAP, Uporabniško programiranje).

Na konferenci so bila podeljena potrdila o pridobitvi strokovnega naziva preizkušeni revizor informacijskih sistemov.

6.4.5. Problemska področja revizije informacijskih sistemov

V zadnjem času se standardi in smernice revidiranja intenzivno prenavljajo in večina članov tem spremembam in novostim ne sledi sproti. Zato smo pripravili nekaj predavanj; posebej omenjamo predavanje na mesečnem sestanku Slovenskega odseka ISACA: Predstavitev smernic ISACA G29, G30, G31 in G32 februarja 2006 in predavanje Mednarodni standardi revidiranja, povezani z revizijo IS (MRS 315, MRS 330) v marcu 2007. Udeleženci predavanj so se tako seznanili z novostmi na področju standardov in smernic revidiranja in revidiranja informacijskih sistemov.

Poleg teh tem so bila na rednih predavanjih obravnavana področja: skrbno pregledovanje bank, zagotavljanje zaupnosti in neoporečnosti podatkov s pomočjo šifriranja, upravljanje identitete v informacijskih sistemih in računalniška forenzika.

Člani sekcije revizorjev informacijskih sistemov in Slovenskega odseka ISACA so bili dejavni tudi pri uveljavljanju zakona o varovanju osebnih podatkov; s svojim znanjem in izkušnjami so pripomogli k boljšim in v marsikaterem okolju zelo zahtevnim rešitvam.

Konec leta so se revizorji informacijskih sistemov vključevali v priprave Arhiva Republike Slovenije na uvedbo novega zakona o varovanju dokumentarnega in arhivskega gradiva in arhivih. Revizorji

informativskih sistemov naj bi pomagali pripraviti akreditacijski postopek, kasneje pa naj bi tudi sodelovali pri izvedbi posameznih akreditacij.

Poleg obvladovanja informativskih sistemov je bila v letu 2006 najpomembnejša naloga zagotavljanje pogojev za prehod na evro. Spremembe so obsegale vse poslovne informativske sisteme. V posameznih organizacijah so morale biti spremembe vgrajene že v prvi polovici leta, tako da je bilo mogoče rešitve dovolj dobro preizkusiti tudi v povezavi z okoljem. Naloga glede na sprejete scenarije prehoda ni bila enostavna, tveganja pri delovanju so bila ocenjena kot zelo velika, vendar je bil prehod tudi po zaslugi revizorjev informativskih sistemov izveden večinoma brez težav in problemov, tako da gre pohvala evropskih funkcionarjev tudi sekciji revizorjev informativskih sistemov.

6.5. Sekcija preizkušenih poslovnih finančnikov

6.5.1. Izobraževanje za strokovni naziv preizkušeni poslovni finančnik

Jeseni 2006 je bil objavljen razpis za vpis v izobraževanje za pridobitev strokovnega naziva preizkušeni poslovni finančnik. Ker se tudi tokrat ni prijavilo dovolj kandidatov, izobraževanja nismo izvedli.

6.5.2. Register preizkušenih poslovnih finančnikov

Na dan 31. decembra 2006 je imelo potrdilo o pridobitvi strokovnega naziva 19 preizkušenih poslovnih finančnikov, ki jim je strokovni svet podelil strokovni naziv brez opravljanja izpitov zaradi njihovega pomembnega prispevka k razvoju stroke na področju poslovnih financ. Na podlagi 46. člena statuta Inštituta objavlja Inštitut vsak mesec v reviji Revizor in na domačih spletnih straneh imenski seznam oseb, ki so pridobile strokovni naziv preizkušeni poslovni finančnik in opravile dodatno strokovno izobraževanje po pravilih Inštituta. Na dan 31. decembra 2006 ni bil v seznam vpisan noben preizkušen poslovni finančnik.

6.5.3. Delovanje sekcije v letu 2006 in problemska področja, s katerimi se je ukvarjala

Tudi v letu 2006 sekcija ni delovala.

6.6. Sekcija pooblaščenih ocenjevalcev

6.6.1. Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti

Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij obsega 167 ur. Razdeljeno je na

splošni del

revizija	8 ur
računovodstvo	18 ur
poslovne finance	15 ur
gospodarsko in davčno pravo	20 ur
kvantitativne metode	10 ur
<u>poslovno komuniciranje</u>	<u>5 ur</u>
skupaj	76 ur

posebni del

vrednotenje podjetij	49 ur
računovodstvo	21 ur
davki	8 ur
<u>poslovne finance</u>	<u>13 ur</u>
skupaj	91 ur

Za kandidate, ki so se v izobraževanje vpisali v letu 2005, se je izobraževanje v letu 2006 nadaljevalo. Izpit iz gospodarskega in davčnega prava v okviru splošnega dela izobraževanja, ki je bil takoj po koncu predavanj, je uspešno opravilo 5 kandidatov, izpit iz revizije pa 7 kandidatov. Prav tako so bili izvedeni predavanja in izpiti v okviru posebnega dela izobraževanja. Izpit iz računovodstva je uspešno opravilo 5 kandidatov, prav tako izpit iz davkov in poslovnih financ, 8 kandidatov pa je bilo uspešnih pri izpitu iz vrednotenja podjetij. Poleg tega sta bila tudi 2 redna izpitna roka, in sicer za splošni del aprila in oktobra ter za posebni del maja in novembra.

Jeseni je bil objavljen razpis za vpis v izobraževanje za osmo generacijo pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti podjetij; vpisali so se 4 kandidati. 1 kandidat je oproščen izpita iz poslovnih financ v okviru splošnega in posebnega dela. Zaradi majhnega števila prijavljenih kandidatov se v študijskem letu 2006/2007 ne bodo v celoti izvajala predavanja iz vrednotenja podjetij. Kandidati so izpite opravljali takoj po končanih predavanjih, torej pred rednima izpitnima rokoma; izpit iz revizije in kvantitativnih metod so uspešno opravili vsi 4 kandidati, iz poslovnih financ pa 3 kandidati, ki so morali izpit opravljati. Izpite iz preostalih predmetov kandidati opravljajo v letu 2007.

Za pridobitev potrdila o pridobitvi strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij mora kandidat po uspešno opravljenih izpiti izdelati še zaključno delo. V letu 2006 je zaključno delo zagovarjalo 8 kandidatov (1 je bil vpisan v izobraževanje v letu 1999, 2 v letu 2000, 2 v letu 2001 in po 1 v letih 2002, 2003 in 2004). 5 je bilo v letu 2006 izdano potrdilo o strokovnih znanjih za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij. 1 mora še popraviti zaključno delo, 2 pa sta bila na zagovoru neuspešna.

6.6.2. Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti nepremičnin

Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti nepremičnin obsega 162 ur, od teh:

ocenjevanje vrednosti nepremičnin	132 ur
računovodstvo in davki	15 ur
<u>poslovne finance</u>	<u>15 ur</u>
skupaj	162 ur

Za kandidate, ki so se v izobraževanje vpisali v letu 2005, se je izobraževanje v letu 2006 nadaljevalo. 5 kandidatov se je vpisalo v izobraževanje dodatno v letu 2006. 4, ki so že pooblašчени ocenjevalci vrednosti podjetij, so oproščeni opravljanja izpitov iz poslovnih financ, iz računovodstva in davkov v celoti ter delno prvega dela izpita iz ocenjevanja vrednosti nepremičnin. 1 kandidat je bil v celoti oproščen opravljanja izpitov. Izpit iz ocenjevanja vrednosti je uspešno opravilo 15 kandidatov, iz ocenjevanja vrednosti nepremičnin pa 17 kandidatov. Poleg tega sta bila tudi 2 redna izpitna roka, in sicer maja in novembra.

Jeseni 2006 je bil objavljen razpis za vpis v izobraževanje za šesto generacijo pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti nepremičnin; vpisalo se je 19 kandidatov (4 so oproščeni opravljanja 1 izpita). Kandidati so izpite opravljali takoj po končanih predavanjih, torej pred rednima izpitnima rokoma; izpit iz računovodstva in davkov je uspešno opravilo 14 kandidatov, izpit iz poslovnih financ pa 8 kandidatov. Izpite iz preostalih predmetov kandidati opravljajo v letu 2007.

Za pridobitev potrdila o pridobitvi strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti nepremičnin mora kandidat po uspešno opravljenih izpiti izdelati še

zaključno delo. V letu 2006 je zaključno delo uspešno zagovarjalo 8 kandidatov (po 2 vpisana v izobraževanje v letih 2001, 2002, 2003 in 2005). 3 kandidati v letu 2006 še niso pridobili potrdila o strokovnih znanjih za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti nepremičnin, ker morajo še popraviti zaključna dela.

6.6.3. Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti strojev in opreme

Izobraževanje za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti strojev in opreme obsega 167 ur, od teh:

ocenjevanje vrednosti strojev in opreme	132 ur
računovodstvo in davki	20 ur
<u>poslovne finance</u>	<u>15 ur</u>
skupaj	167 ur

Jeseni 2006 je bil objavljen razpis za vpis v izobraževanje za drugo generacijo pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti strojev in opreme; vpisali so se 3 kandidati. Zaradi majhnega števila vpisanih kandidatov se predavanja iz ocenjevanja vrednosti strojev in opreme ne bodo izvajala v celoti. Kandidati so izpite opravljali takoj po končanih predavanjih, torej pred rednima izpitnima rokoma; izpit iz računovodstva in davkov so uspešno opravili 3 kandidati, izpit iz poslovnih financ pa 2 kandidata. Ispite iz preostalih predmetov kandidati opravljajo v letu 2007.

Za pridobitev potrdila o pridobitvi strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti strojev in opreme mora kandidat po uspešno opravljenih izpitih izdelati še zaključno delo. Ker v preteklih letih ni bilo izvedenega izobraževanja, tudi nihče ni zagovarjal zaključnega dela za pridobitev potrdila o pridobitvi strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti strojev in opreme.

6.6.4. Register pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti

Pogoji za pridobitev dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti so univerzitetna izobrazba, uspešno opravljen preizkus strokovnih znanj za posamezen naziv, 5 let delovnih izkušenj na področju, ki zahteva znanje, potrebno za opravljanje nalog ocenjevanja vrednosti podjetij, nepremičnin oziroma strojev in opreme, dejstvo, da oseba ni (bila) pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo, in dejstvo, da oseba obvlada slovenski jezik. Oseba, ki izpolnjuje te pogoje, lahko zaprosi za izdajo dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti. Dovoljenje za opravljanje nalog so v letu 2006 pridobili 3 pooblašчени ocenjevalci vrednosti podjetij in 3 pooblašчени ocenjevalci vrednosti nepremičnin.

ZRev-1 določa, da velja dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti 2 leti od izdaje. Veljavnost dovoljenja se podaljša vsakič za 2 leti, če imetnik dovoljenja opravi dodatno strokovno izobraževanje po programu, ki ga določi Inštitut. V letu 2006 je dovoljenje za opravljanje nalog poteklo 5 pooblaščenim ocenjevalcem vrednosti podjetij in 5 pooblaščenim ocenjevalcem vrednosti nepremičnin; vsem je bilo dovoljenje podaljšano za dve leti. Prav tako je poteklo dovoljenje tudi 2 pooblaščenima ocenjevalcema vrednosti strojev in opreme. 1 je bilo dovoljenje podaljšano za 2 leti, 1 pa za podaljšanje ni zaprosil in mu tudi ni bilo podaljšano.

Na dan 31. decembra 2006 je imelo dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij 52 ocenjevalcev, dovoljenje za opravljanje nalog ocenjevalca vrednosti nepremičnin pa 25. V register je bilo vpisanih tudi 15 ocenjevalcev vrednosti strojev in opreme z dovoljenjem za opravljanje nalog.

6.6.5. Dopolnilno izobraževanje pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti

Pooblašчени ocenjevalci vrednosti se morajo za podaljšanje vpisa v register pooblaščenih ocenjevalcev dodatno izobraževati najmanj 60 ur v dveh letih. Večino seminarjev za dodatno izobraževanje prireja Inštitut. V letu 2006 smo organizirali

- delavnico Najpogostejše napake pri ocenjevanju vrednosti ter predstavitev poročil in problematike na področju ocenjevanja vrednosti nepremičnin ter
- seminar Spreminjajoča se vrednost nepremičnin.

6.6.6. 9. letna konferenca ocenjevalcev vrednosti

Inštitut je 1. in 2. junija 2006 organiziral 9. letno konferenco ocenjevalcev vrednosti. Njeno delo je spremljalo 57 udeležencev.

Na njej obravnavane teme so bile: cena arhitekture: oris vrednosti vlaganja v kakovostno projektiranje, uporaba načina tržnih primerjav pri ocenjevanju vrednosti podjetij, uporaba Gordonovega modela rasti pri ocenjevanju vrednosti podjetij, uporaba načina kapitalizacije donosa pri ocenjevanju vrednosti strojev in opreme, vrednotenje bank v skladu z MSRP in sporazumom Basel II, nepremičninske pravice v domačem in tujem stvarnem pravu, delitev sredstev na posamezne sestavne dele v skladu z računovodskimi standardi, intelektualni kapital v povezavi z ocenjevanjem vrednosti podjetij.

Na konferenci so bila podeljena tudi potrdila o pridobitvi strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti.

6.6.7. Problemska področja ocenjevanja vrednosti

V lanskem poročilu smo že opozorili na problem, da se z ocenjevanjem vrednosti nepremičninskih pravic ukvarjajo tudi sodni cenilci gradbene stroke, ki po mednarodnih standardih ocenjevanja vrednosti (odslej MSOV) ne izpolnjujejo pogojev za strokovne ocenjevalce vrednosti nepremičninskih pravic. Opozorili smo na potrebo po medresorskem usklajevanju, v katerem bi poleg Inštituta sodelovala tudi Ministrstvo za pravosodje in Ministrstvo za okolje in prostor. S tem v zvezi je bila ustanovljena delovna skupina, ki jo poleg predstavnikov obeh omenjenih ministrstev sestavljajo še predstavniki Ministrstva za finance, Združenja sodnih izvedencev in cenilcev gradbene stroke, Društva sodnih izvedencev in cenilcev za kmetijsko stroko, Društva sodnih izvedencev in cenilcev za gozdarsko stroko ter Inštituta. Delovna skupina naj bi izdelala podlage za imenovanje novega področja sodnih izvedencev in sodnih cenilcev, to je ocenjevanje vrednosti nepremičninskih pravic in drugih vrst premoženja. Pri tem so še vedno težave zaradi nerazumevanja statusa strokovnega ocenjevalca vrednosti, kot ga določajo MSOV. To nerazumevanje se kaže predvsem pri nekaterih predstavnikih SICGRAS, ki so na Državni zbor naslovili pripombe k poročilu Inštituta za leto 2005, povezane s problematiko ocenjevanja vrednosti. V zvezi s temi pripombami je Inštitut na povabilo Državnega zbora v juliju 2006 podal stališče, ki ga povzemamo v strnjeni obliki:

- Podan je zgodovinski pregled ocenjevanja vrednosti nepremičnin od ustanovitve inštituta sodnega cenilca gradbene stroke v začetku sedemdesetih let prek vloge Agencije za prestrukturiranje in privatizacijo v devetdesetih letih do uveljavitve pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti nepremičnin na podlagi ZRev-1 in vloge Inštituta ter njegove vključitve v Svet za mednarodne standarde ocenjevanja vrednosti.
- Opozorjeno je na stanje, ko pri Ministrstvu za pravosodje nimamo imenovanih sodnih izvedencev za področje ocenjevanja vrednosti vseh vrst premoženja v skladu z zahtevami spremenjene družbene ureditve, ampak sodna veja oblasti kot strokovne izvedence za področje ocenjevanja vrednosti nepremičnin še vedno obravnava sodne cenilce gradbene stroke.
- Opozorjeno je, da ocenjevanje vrednosti nepremičnin ni več stroka, ki je izolirana od drugih strok ocenjevanja vrednosti, temveč je integralni del ocenjevanja vrednosti premoženja, ki ga urejajo MSOV; ocenjevanje vrednosti je vedno bolj vpeto tudi v druga področja, predvsem računovodstvo, ki z MSRP uveljavlja pošteno vrednost, katere osnova je v mnogih primerih

(predvsem pri nepremičninah) ocenjena tržna vrednost, ki jo pripravijo strokovni ocenjevalci vrednosti.

- Opozorjeno je na razlike v strokovni usposobljenosti in formalnopravnem položaju sodnih cenilcev gradbene stroke in pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti; te ne dopuščajo, da bi sodni cenilci gradbene stroke, ne da bi bili tudi usposobljeni za strokovnega ocenjevalca vrednosti nepremičnin, ocenjevali vrednost nepremičninskih pravic; omejeni so na podajanje izvida o gradbeni vrednosti nepremičnine oziroma o denarni vrednosti škode, povzročene na nepremičnini, na zahtevo sodišča oziroma stranke v sodnem postopku.
- Opozorjeno je na razlike v ocenjevanju vrednosti nepremičnine kot fizične tvorbe in nepremičnine kot nepremičninske pravice, ki je pravna zasnova; ocenjevanje vrednosti slednje zahteva specifična znanja, ki jih sodni cenilci gradbene stroke, ki se niso usposobili za pooblaščen ocenjevalce vrednosti nepremičnin, nimajo.
- Opozorjeno je, da pri nas izpolnjujejo zahteve MSOV za strokovnega ocenjevalca tako formalno kot vsebinsko le pooblaščen ocenjevalci vrednosti.
- Opozorjeno je na kolizijo nekaterih zakonov, ki ne glede na družbene spremembe in potrebo po drugačnem opredeljevanju ocenjevanja vrednosti še vedno izhajajo iz prejšnje ureditve, ko je področje ocenjevanja vrednosti temeljilo na administrativno določenih metodah in bilo v pristojnosti sodnih cenilcev.

V letu 2006 se je začelo tudi spreminjanje zakonodaje, povezane s stvarnim premoženjem v lasti države, pokrajin in občin. To problematiko je obravnaval Zakon o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02-2759, 110/02-5389 in 127/06-5348; ZJF), ki je določal, da so za ocenjevanje vrednosti stvarnega premoženja v lasti države in občin pristojni pooblaščen ocenjevalci vrednosti na podlagi ZRev-1. Vlada je sprejela predlog Zakona o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (Uradni list RS, št. 14/02; ZSPDPO), kjer je v 16. členu opredelila, da so za ocenjevanje vrednosti stvarnega premoženja pristojni pooblaščen ocenjevalci, ki so imenovani na podlagi zakona, ki ureja revidiranje, ali zakona, ki ureja sodišča. Inštitut je opozoril na nesprejemljivost takšne določbe, ki je v nasprotju z določbami zakona o revidiranju in zakona o sodiščih, vendar neuspešno.

6.6.8. Nadzor nad pooblaščenimi ocenjevalci vrednosti

V skladu z ZRev-1 opravlja Inštitut tudi nadzor nad pooblaščenimi ocenjevalci vrednosti.

Inštitut je v letu 2006 opravil 17 nadzorov, od tega 16 v skladu s sprejetim programom sekcije ocenjevalcev vrednosti, 1 pa na zahtevo uporabnika storitev ocenjevanja vrednosti. Pri tem je Inštitut v 15 primerih ugotovil, da pooblaščen ocenjevalec vrednosti ni kršil standardov ocenjevanja vrednosti v takšni meri, da bi bilo treba izreči ukrepe v smislu ZRev-1, pri 2 nadzorih pa postopek še ni končan.

Inštitut je v letu 2006 opravil 8 nadzorov, od tega 7 v skladu s sprejetim programom aktivnosti sekcije ocenjevalcev vrednosti, 1 pa na zahtevo uporabnika storitev ocenjevanja vrednosti. Pri tem je Inštitut v 7 primerih ugotovil, da pooblaščen ocenjevalec vrednosti ni kršil standardov ocenjevanja vrednosti v takšni meri, da bi bilo treba izreči ukrepe v smislu ZRev-1, pri enem nadzoru pa postopek še ni končan.

7. Druge naloge Inštituta

V tem poročilu je opisana izpolnitev programa dela za leto 2006 po sekcijah. Delo Inštituta v preteklem letu pa je segalo tudi na druga področja. Poročamo le o nekaterih najpomembnejših.

7.1. Izdajateljska dejavnost

Po sklepu strokovnega sveta in v dogovoru z Zvezo računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije, ki je ustanoviteljica Inštituta, izdaja Inštitut strokovne publikacije; založnica je Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije.

Strokovna literatura, ki jo je Inštitut izdal leta 2006:

- 12 števil revije Revizor;
- Slovenski računovodski standardi (2006),
- Odnos do nepremičnin in organizacijskega okolja avtorjev dr. Alenke Temeljotov Talaj in dr. Dušana Zupančiča ter
- Uvod v poslovodno ekonomiko avtorja dr. Ivana Turka.

Izdajateljsko dejavnost nadaljuje tudi v letu 2007.

7.2. Dodatno izobraževanje

Poleg posvetovanj, ki so jih po svojem programu dela pripravile posamezne sekcije, je Inštitut pripravil tudi seminarja Kultura poslovnega sporazumevanja in Najpomembnejše določbe novega ZGD-1 (organiziran je bil dvakrat). Štela sta se kot dodatno izobraževanje za podaljšanje dovoljenj za opravljanje nalog revizorja, pooblaščenega revizorja in ocenjevalca vrednosti oziroma za objavo podatkov oseb, ki so pridobile strokovne nazive, ki jih podeljuje Inštitut.

8. Prostorska in kadrovska problematika

8.1. Prostorska problematika

Inštitut opravlja svojo dejavnost v sodobnih in funkcionalnih prostorih z vso opremo, potrebno za nemoteno delo, ki jih ima v najemu od Zveze računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije.

9. Revidirani računovodski izkazi

Slovenski inštitut za revizijo
Dunajska cesta 106
LJUBLJANA

BILANCA STANJA na dan 31. december 2006

(v tisočih SIT)

		31. 12. 2006	1. 1. 2006	31.12. 2005
	SREDSTVA	152.869	177.412	177.044
A.	Dolgoročna sredstva	2.694	3.334	3.334
I.	Neopredmetena sredstva	85	132	132
1.	Neopredmetena sredstva	85	132	132
II.	Opredmetena osnovna sredstva	2.609	3.202	3.202
3.	Oprema	2.156	3.202	3.202
5.	Opredmetena osnovna sredstva v izdelavi	453	0	0
B.	Kratkoročna sredstva	147.609	172.968	172.968
III.	Kratkoročne poslovne terjatve	48.391	63.914	63.914
1.	Kratkoročne poslovne terjatve do kupcev	47.182	59.858	59.858
2.	Druge kratkoročne poslovne terjatve	1.209	4.056	4.056
IV.	Kratkoročne finančne naložbe	0	50.000	50.000
3.	Kratkoročni depoziti	0	50.000	50.000
V.	Denarna sredstva	99.218	59.054	59.054
C.	Kratkoročne aktivne časovne razmejitve	2.566	1.110	742
	OBVEZNOSTI DO VIROV SREDSTEV	152.869	177.412	177.044
A.	Ustanovitveni vložek	2.041	2.041	2.041
1.	Ustanovitveni vložek	2.000	2.000	2.000
2.	Presežek iz prevrednotenja	41	41	41
B.	Presežek prihodkov oziroma odhodkov	13.582	26.356	26.356
1.	Presežek prihodkov	13.582	26.356	26.356
2.	Presežek odhodkov	0	0	0
Č.	Poslovne obveznosti	22.200	21.540	21.172
2.	Kratkoročne obveznosti do dobaviteljev	2.433	6.336	6.336
3.	Kratkoročne obveznosti do zaposlencev	8.028	0	0
4.	Druge kratkoročne poslovne obveznosti	11.739	15.204	14.836
E.	Kratkoročne pasivne časovne razmejitve	115.046	127.475	127.475

IZKAZ PRIHODKOV IN ODHODKOV
za obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2006

(v tisočih SIT)

		2006	2005
A.	Poslovni prihodki od opravljanja dejavnosti javnih služb	0	0
B.	Poslovni prihodki od opravljanja lastne dejavnosti	299.268	270.493
1.	Poslovni prihodki od opravljanja lastne dejavnosti	299.268	270.493
C.	Finančni prihodki	4.715	4.394
Č.	Drugi prihodki	0	230
D.	Celotni prihodki (A + B + C + Č)	303.983	275.117
E.	Stroški blaga, materiala in storitev	160.246	139.450
2.	Stroški materiala	1.536	2.759
3.	Stroški storitev	158.710	136.691
F.	Stroški dela	150.499	133.138
1.	Plače in nadomestila plač	115.596	99.721
2.	Prispevki za socialno varnost zaposlenecv	30.899	29.452
3.	Drugi stroški dela	4.004	3.965
G.	Amortizacija	2.085	1.886
I.	Drugi stroški	3.916	5.290
J.	Finančni odhodki	11	118
K.	Drugi odhodki	0	0
L.	Celotni odhodki (E + F + G + H + I + J + K)	316.757	279.882
M.	Presežek prihodkov (D – L)	0	0
N.	Davek od dohodkov pridobitne dejavnosti	0	0
O.	Čisti presežek prihodkov obračunskega obdobja (M – N)	0	0
P.	Presežek odhodkov obračunskega obdobja (L + N – D)	12.774	4.765
R.	Presežek prihodkov iz prejšnjih let, namenjen pokritju presežka odhodkov obračunskega obdobja	12.774	4.765

REVIZORJEVO POROČILO

Revidirali smo priloženo bilanco stanja na dan 31. decembra 2006 ter z njo povezan izkaz prihodkov in odhodkov Slovenskega inštituta za revizijo za tedaj končano leto. Pregledali smo tudi poslovno poročilo direktorja. Za pripravo teh računovodskih izkazov v skladu z Zakonom o računovodstvu (Uradni list RS, št. 23/99 in 30/02) in v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi je odgovoren direktor Slovenskega inštituta za revizijo; naša odgovornost je, da izrazimo mnenje o njih.

Revizijo smo opravili v skladu z mednarodnimi standardi revidiranja. Ti zahtevajo od nas načrtovanje in izvedbo revizije za pridobitev primerne zagotovila, da računovodski izkazi ne vsebujejo pomembnejših napačnih navedb. Revizija vključuje preizkuševalno preverjanje dokazov o zneskih in razkritjih v računovodskih izkazih. Revizija vključuje tudi presojanje uporabljenih računovodskih načel in pomembnih ocen poslovanja ter ovrednotenje celovite predstavitve računovodskih izkazov. Prepričani smo, da je naša revizija primerna podlaga za naše mnenje.

Po našem mnenju sta računovodska izkaza, navedena v prvem odstavku, sestavljena v skladu z zakonom o računovodstvu, predpisi in slovenskimi računovodskimi standardi, ki se uporabljajo na njegovi podlagi, ter podajata resnično in pošteno sliko finančnega stanja Slovenskega inštituta za revizijo na dan 31. 12. 2006 ter izidov njegovega poslovanja v letu, ki se je končalo z navedenim datumom.

Poslovno poročilo je skladno z revidiranimi računovodskimi izkazi.

Ljubljana, 27. februar 2007

mag. Marko Lozej
pooblaščen revizor

10. Sklepna ugotovitev

Če ocenjujemo celotno delovanje Inštituta v letu 2006, lahko sklenemo, da je izpolnil večino nalog, zaradi katerih je bil ustanovljen in ki so bile predvidene v programu dela za leto 2006, pa tudi nekatere, ki v njem niso bile predvidene. Leto 2006 so na področju računovodenja gotovo zaznamovale spremembe računovodskih standardov. Po novih SRS ali MRS so družbe za leto 2006 tudi prvič sestavile računovodske izkaze. Kot vsaka novost je tudi uvedba SRS v prakso povzročila pri sestavljalcih računovodskih izkazov nekaj dodatnega dela. Kljub temu pa lahko ugotovimo, da je prehod s SRS 2001 na SRS 2006 ali MRS potekal brez večjih zapletov tudi zato, ker ga je Inštitut sproti spremljal in v primerih, ko je ocenil za potrebno, tudi izdal ustrezna pojasnila k SRS. Prenovo računovodskih standardov smo lani uspešno zaokrožili s sprejetjem SRS 33 – Računovodske rešitve v društvih in invalidskih organizacijah. Ocenjujemo, da je strokovno področje računovodskih standardov sedaj urejeno in tudi usklajeno z evropskimi zahtevami. Hkrati pričakujemo, da v nekaj prihodnjih letih na tem področju ne bo večjih sprememb, kar bo omogočilo uporabnikom standardov in tudi Inštitutu, da pripravijo potrebne strokovne podlage za poglobljeno strokovno obravnavanje uporabe standardov računovodenja v praksi.

Vsekakor pa je treba v okviru sklepnih ugotovitev opozoriti na nekatere zadeve v zvezi z razvojem revizijske stroke v Sloveniji. V Uradnem listu EU L 157/06 je bila objavljena Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze. Ta direktiva razveljavlja Direktivo 84/253/EGS, znano kot 8. direktiva Sveta. Države članice

morajo svojo zakonodajo uskladiti z zahtevami Direktive 2006/43/ES do 29. junija 2008. Čeprav se morda zdi, da je rok za uskladitev razmeroma dolg, pa bomo morali v Sloveniji zelo pohiteti, da ga bomo ulovili. To pa predvsem zato, ker je praktično le še leto dni časa, temeljnih konceptualnih stališč pa po naših informacijah Slovenija še ni sprejela. Res je, da je morda naša prednost to, da imamo v veljavnem zakonu o revidiranju že sedaj zapisano vrsto določb, ki so enake ali zelo podobne zahtevam iz nove direktive o obveznih revizijah. Pa kljub temu bomo morali nekatere zadeve, na katere smo opozarjali že v lanskem poročilu o delu, na novo urediti. Na novo oziroma bolj učinkovito bo treba urediti predvsem javni nadzor nad zakonitimi revizorji in revizijskimi družbami. Poleg tega pa bo treba v novem zakonu o revidiranju urediti še nekatere druge zadeve, povezane z zahtevami nove direktive, hkrati pa verjetno drugače urediti tudi zadeve, za katere je izvajanje ZRev-1 v praksi pokazalo, da niso najboljše urejene. Skratka, kar veliko dela čaka zakonodajalca in tudi strokovno javnost pri pripravljanju izhodišč za nov zakon o revidiranju. Vsekakor pa je pri tem treba slediti eni izmed temeljnih zamisli direktive, to je zagotovitvi vsestranske neodvisnosti revizorjev in revizijskih družb in seveda tudi organov javnega nadzorstva. Revizijska stroka že ima izoblikovana stališča in strokovne podlage ter tudi predloge za sprejetje novega kakovostnega zakona o revidiranju. Želimo pa si tudi, da bi zakonodajalec pri pripravi predloga novega zakona izhajal iz strokovnih podlag in predlagal v sprejetje Državnemu zboru nov, sodoben zakon o revidiranju, ki bo v vseh pomembnih zadevah primerljiv z drugimi v Evropski uniji, istočasno pa bodo upoštevani tudi dosežki slovenske revizijske stroke.

Ljubljana, april 2007

Predsednik sveta
Slovenskega inštituta za revizijo
Vinko Perčič